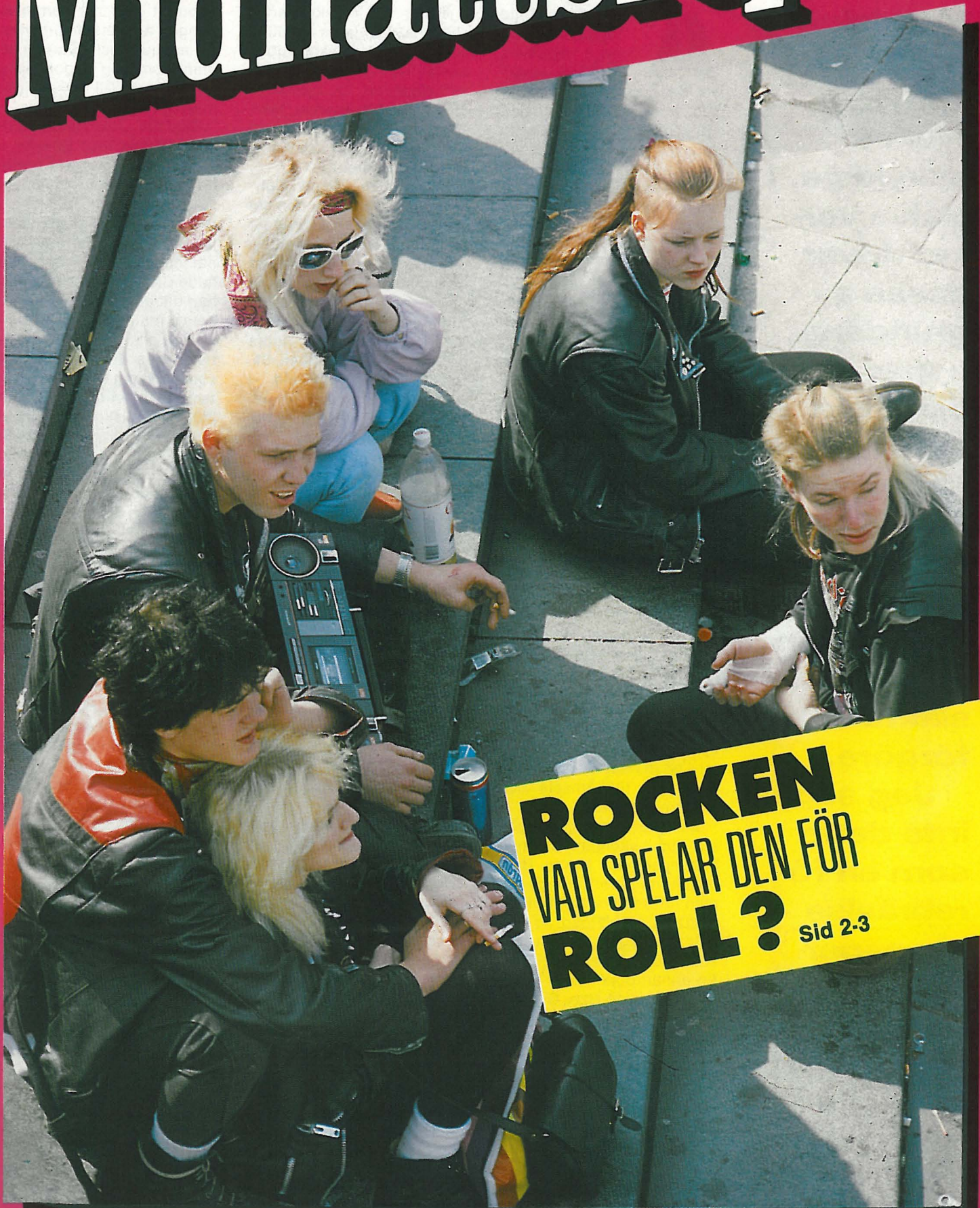

Midnattsropet

ROCKEN
VAD SPELAR DEN FÖR
ROLL? Sid 2-3

ROCKEN, VAD SPELA

Man leker med krafter som kan tyckas oskyldiga. I själva verket driver dessa avgrundens herrar ett djävulskt spel med de ungas sinnen. Det handlar om att inta människan — att stjäla, slakta och förgöra.

Jag säger inte detta som en förebråelse — jag säger det för att du måste räddas för evigheten.

**Tal av
PER ARNE
IMSEN**
Finns även på kassett

Att det skulle ligga någon fara i musiken, och då speciellt den moderna rockmusiken, är någonting som jag själv inte varit så uppmärksam på. Jag tyckte det var överdrivet "snack" bara. Men sedan jag började läsa om de olika idolerna, upptäckte jag att de var involverade i satansdyrkan. Ungdomar påstår att det "bara är en ploy, en grej, ett försäljningstricks", och så skakar man av sig det. Men det visar sig att det är långt mer allvarligare än vi kan föreställa oss.

Det är fruktansvärda saker som sker med inspiration direkt ifrån rockmusikerna och deras musik.

Vi har väl läst i tidningarna under det senaste året, om en finsk "kille" som heter Juha Valjakkala. Han hade sina idoler och ritade av sig själv precis som den otäcka figuren på framsidan av ett skivfodral, hållande i en yxa. Det var för övrigt gruppen Iron Maiden, där man hade Eddie "The killer" (Mördaren), på framsidan. Skivans tema är "berömda mördare". Den hade han spelat om och om igen och låtit gå in i sitt sinne. Sedan åkte han till Åmsele och sköt tre människor.

En 16-årig pojke hängde sig på skolgården med bandspelaren i fickan. Bandet snurrade fortfarande när man hittade honom. Det var AC/DC:s låt "Road to the hell" — Vägen till helvetet, som gick på bandspelaren. En annan pojke hade intensivt lyssnat på Ozzy Osbourne låt "suicide solution" (Självordslösningen), om och om igen. Till sist tog han sin fars pistol och sköt ihjäl sig.

Just den här musiken påverkar de unga och för dem in i situationer, där de totalt tappat alla normala värderingar och hamnar till slut i ett tillstånd där de är helt i makternas grepp.

Under en rockkonsert i USA, när sångaren i Rolling Stones, Mick Jagger, sjöng sin låt "Sympathy for the devil" (Sympati för djävulen), slog man ihjäl en man. Mick Jagger är för övrigt medlem av satanskyrkan i Los Angeles och bisexuell.

Det går en våg av självmord bland de unga och det finns också rockgrupper som inbjuder till kollektiva självmord. Nu är det många av dessa idoler, som öppet går ut och erkänner att de tillber satan, och är medlemmar i satanskyrkan. Andra gör det inte lika öppet. Satanskyrkan, framförallt i USA, är en mycket väl utbyggd organisation med tiotusentals medlemmar och äldste i toppen. De är utspridda på olika nivåer. I grammfonindustrin styr de utvecklingen av vad som ska ges ut. De har också en slags starthjälp för grupper som vill börja spela. Grupperna får 100 000 dollar från satanskyrkan för att köpa de rätta förstärkarna o dyl, och kunna få någon slags promotion för att komma igång. Sedan är de uppbundna hela sin tid till kyrkan och styrs att göra som kyrkan vill. Det innebär bl a att göra reklam för kyrkans okulta ideer.

Det här har varit väl bevarade hemligheter. Men en man från den allra högsta toppen inom kyrkan blev för något år sedan frälst. Han berättade öppet hur det förhöll sig. Han talade också om grammfonbolagen, bl a Warner Brothers och Apple etc, som är direkt under den sataniska kyrkan. Anton La Wey, svarte påven, är ledare för satanskyrkan. Han har även gett ut den svarta bibeln — en bok som är full med hädelser. Hans bild förekommer ibland på LP-omslagen och upphöjs som en gud av rockgrupperna.

Ett annat namn som är

populärt i de här sammanhangen är Aleister Crowley, ett medium och svartkonstman, som dog någon gång på 40-talet. Till honom gör man också hyllningslåtar.

Den här utvecklingen satte rejält fart med Beatles, i slutet av 60-talet. Då började man med det som vi kallar "backward masking", dvs om man kör skivan baklänges får man höra ett annat budskap. Den här idén hade Crowley i sina riter när han tillbad djävulen. Han sade att man skulle tala, skriva och sedan även spela in baklänges. Ett annat namn som halvt om halvt är accepterat och etablerat bland äldre människor är Michael Jackson. Han gav ut en LP-skiva som heter "Thriller". Spelar man en av låtarna baklänges, hör man honom säga: "I fell it's satan who is in me" (Jag känner att det är satan som är i mig). Det handlar alltid om att lovprisa satan eller knarket.

På Beatles LP, "The Devil's White Album", kan man från en låt som heter "Healty shelter" höra baklängesbudskapet "I love satan ohw, ohw, I love satan, yeah" (Jag älskar satan).

Vad som verkligen chockade mig, var en kristen rockgrupp från Californien som kom till under Jesusörelsens tid; "The second chapter of acts" (Det 2:a kap i Apg). Jag tyckte väldigt bra om deras musik och hade lyssnat på en sång "Good news" (Goda nyheter). Framlänges sjunger de "Så att jag kan göra min del och låta ditt heliga ord gå vidare". Spelar man det partiet baklänges, sjunger de "You know, we love satan in our hearts" (Vi älskar satan av våra hjärtan). På en annan del av skivan sjunger de "I hear satan is god now, he is satan" (Jag hör att satan är god nu). Så dubbelt är budskapet. Det handlar om infiltration i de kristna församlingarna och framförallt bland ungdomarna. På ett

R DEN FÖR ROLL?

annat ställe sjunger de "Devil is a liar" (Djävulen är en lögnare), baklänges blir det "I must live for satan" (Jag måste leva för satan).

Det finns låtar som inte har den här råa och tunga typen av rock, som kanske till och många av oss skulle kunna acceptera som behaglig musik. "Stairway to heaven" och "Hotel California" är den typ av musik som kan vara lite mjukare. Men även de har baklängesbudskap.

Man har gjort inspelningar direkt från svarsta mässor, i djävulskyrkor. När vi gör live-inspelningar i våra växelsemöten har vi fått många vittnesbörd om hur Gud har mött med människor som lyssnat. De har känt hur Guds ande varit närvarande. Men här handlar det om live-inspelningar från satanskyrkor. Vi måste förstå, att om en skiva, som är koncentrerad kring Jesus Kristus, förmedlar ett budskap från den Helige ande, då måste de andra skivorna förmedla en annan andemakt. När den kommer till oförstörda ungdomar, som är i sina känsligaste år, kan den inta dem och forma dem för livet.

Peder du kan väl berätta lite om vad du har varit med om?

Peder: I den här sången "Stairway to heaven" (Trappsteg till himlen), sjunger sångaren Jimmy Page "The piper will lead you" (Blåsaren skall leda er). Men vad är det för en blåsare...?

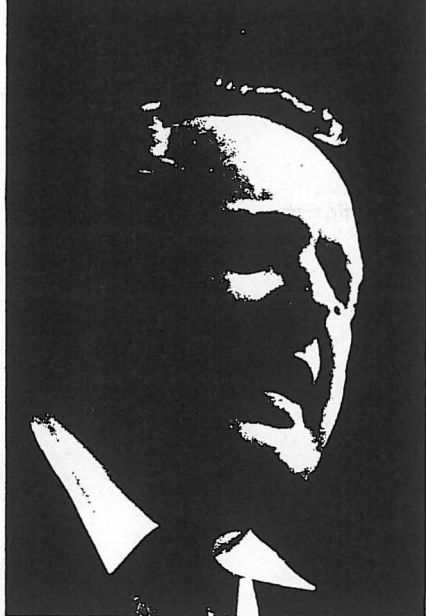
När jag just hört talas om att man kunde spela skivor baklänges satt jag i vår studio på Gamla Bro och testade den här sången. Då hörde jag "You are the sweetest satan, we love you satan, you are the sweetest" (Du är den ljuvligaste satan, vi älskar dig satan). Jag satt själv nere i kontrollrummet.

forts sid 24

Foto: IRENE DAHLBERG

ARNE IMSEN

Socialistisk komplott:

Från bygglovskupp till vräkningshot

Av opinions- och protestmöten, som arrangerades av den socialdemokratiska föreningen Bällsta-Mariehäll, framgick det snart vilka åtgärder man lokalt och centralt tänkte sig, för att förhindra att Maranataförsamlingen skulle få stanna kvar i de lokaler på Bällstalundsskolan den helt avtalsenligt tagit i besittning efter avflyttningen från Gamla Bro.

Dessa möten var enastående kampmöten med det klart uttalade syftet att driva Maranataförsamlingen bort från de ersättningslokaler kommunen hade anvisat för den påtvingade evakueringen från city. Stämningen var hätsk och fientlig, vilket avspeglade sig i förslagen till skrupellöst handlingsprogram.

1. Söka stoppa bygglov i byggnadsnämnden och äventyra säkerheter i fastigheten för byggnadslån.
2. Verka för att konstnärerna avtalslöst bet sig kvar i fastigheten.
3. Söka fastställa så orimliga hyresvillkor, att församlingen såg sig oförmögen att signera ett eventuellt hyresavtal.
4. Därest ett hyresavtal trots orimliga villkor skulle accepteras av församlingen, avvakta den tidpunkt då det ingångna hyresavtalet kan sägas upp.

NÄSTAN PÅ DAGEN en månad efter det, att den överenskommelse som skulle ha gjort Maranataförsamlingen till Bällstalundsskolans ägare var underskriven av båda parterna — kommunen och församlingen — blåste den lokala cellen av det statsbärande partiet till strid i ett första protest- och opinionsmöte. Tunga kommunalpolitiker och dito nämndledamöter från olika rotlar konsulterades och engagerades för krigsråd i enskilda och offentliga kamrar.

Målsättningen var klar och angelägen. All kraft och allt intresse koncentrerades på huvuduppgiften att hitta en bräcka för att riva upp eller bryta det utdömda avtalet formellt och reellt. Med minutiös granskning och verbal misshandel förvrängdes och förvanskades avtalstexten dithän, att det med alla förmenta favörer för Maranataförsamlingen, framställdes såsom fullständigt orättmätigt och oansvarigt till förfång för andra mer angelägna samhällsintressen.

Parallellt med denna mönstring genomfördes en smutskastning av församlingen i olika massmedier.

Med precision har programmet, så långt det överhuvudtaget varit möjligt, punkt för punkt genomförts med central uppbackning.

I dessa dagar aviseras den programmatiskt förberedda vräkningen med bygglovskupp och avtalsbrott som skrämmande inslag för att framtvinga och påskynda den eftertraktade avhysningen.

- Den drastiska åtgärden är signalerad av en socialistisk maktelit och ges oklanderlig form av professionellt lyhörda och följsamma handläggare med okommunalt högt tempo. Den årslånga förhållningen av församlingens ansökningar om bygglov är ett mycket talande exempel för en jämförelse.

- Det fullständigt groteska förslaget med sin rättsvidriga frampiskning kommer inom kort att i ett tjänsteutlåtande från fastighetskontoret föreläggas fastighetsnämnden för beslut i vanlig demokratisk ordning.

- Maranataförsamlingen låter sig emellertid inte skrämmas till kapitulation för maktarrogansen, utan i ord och handling ge den mäktige förföljaren det svar varje situation kräver av insatser och personliga offer.

I taktiken ingick dessutom att utöva intensiva påtryckningar på politiker av alla valörer, för att styra beslutsprocessen samt genom lojala tjänstemän på strategiska punkter i kommunens byråkrati, göra situationen ekonomiskt omöjlig och psykiskt outhärdlig för församlingen.

Den första fasens helt avgörande etappmål var att sabotera församlingens ansträngningar att få bygglov och dito lån. Med tekniska och ekonomiska blockeringar på olika utredningsstadi-

er och beslutsnivåer skulle Maranataförsamlingens möjligheter att genomföra sina planer med projektet Bällsta-lundsskolan, totalhavereras.

Vidare framhölls det på olika sätt, att det var nödvändigt att alla visade civilkurage att ge konstnärskollektivet sin solidaritet, så att konstnärerna, trots att de saknade hyresavtal, vågade sitta kvar i fastigheten, utan att behöva ängslas för några samhälleliga repressalier för sin obstruktion. För denna krigslist fanns det inga hämningar, ty ändamålet helgade medlen.

Sist och slutligen återstod den utomordentliga möjligheten, att vid en eventuell förhyrning formulera hyresvillkor så orimliga att församlingen inte skulle klara av dem. Ett hyresavtal erbjöd ju dessutom hyresvärden en framtida chans att säga upp hyresgästen för avflyttning inom överskådlig tid.

Det var så man initierade den aktion som sedan steg för steg upptrappades. Försättningsvis förbereddes och påskyndades de groteska planerna om att vråka den hyresgäst man avsiktligt först plundrat.

Den lidelsefullt engagerade ordföranden agiterade ivrigt och besinningslöst för samtliga åtgärder. Men hon betonade samtidigt åter och åter lika patetiskt, att aktionerna inte var någon förföljelse *mot* någon, utan fastmer en renhjärtad kamp *för* konstnärerna och andra viktiga samhällsintressen de borgerliga kommunalpolitikerna tanklöst kört över. Socialister och stockholmspartister i bästa samförstånd garanterade den demokratiska halten i interventionen.

Med legala eller illegala medel och metoder skulle Maranataförsamlingen på demokratisk väg från-rövas sin elementära medborgerliga rätt utan pryda fånrier om förföljelse, diskriminering och pluralism. Det illa maskerade hyckleriet varvades med rörande övertoner om att prioritera samhällsintressena i den eftersatta statsdelen.

Det var för sådana enögda pikanterier man förväntade sig sympatier, trovärdighet och allmän uppslutning.

Det är svårt att hitta logiken i detta hastigt påflugna samhällsengagemang. Hatobjektet var en politisk konstruktion sammansatt av myter och uppdiktade hotbilder bortom allt sunt förnuft.

DET VAR HELT oundvikligt, att dessa primitiva signaler från emotionellt laddade politiska hatmöten fick genomslagskraft och skapade fientliga attityder och mönster hos en desinformerad allmänhet. Med förvrängda versioner av verkligheten bestormades nidsbilder

forts sid 22

Målet har ej förändrats

□ □ Georgij Vins, den sovjetiske baptistpastorn, som fick lämna Sovjet 1979, har grundat en verksamhet i sitt nya hemland, USA, som avser att "representera, försvara och hjälpa Evangeliska Baptister i Sovjetunionen".

Han ger bl a ut en kvartalspublikation med namnet "Prisoner Bulletin" (= fångbulletinen) som ger en oerhört samlad och väl dokumenterad bild av en grupp förföljda troende i Sovjetunionen — de underjordiska baptisterna.

I ett av de senaste numren finns bl a en artikel med rubriken "Instruktioner i orättfärdighet" som klargör varför många baptister lämnade den registrerade Baptistunionen 1960 (Eller den Allkristna unionen som den kallas numera), och blev oregistrerade. Det var p g a ett instruktionsbrev som gick ut till alla lokala baptistkyrkor, som fick "hundratals pastorer att slutligen inse hur djupt Baptistunionen samarbetade med ateismen".

Publikationen innehåller historiska återblickar, men också aktuella informationer om pågående förföljelse och diskriminering av oregistrerade baptister i Sovjetunionen.

Den ovannämnda artikeln avslutas:

"Idag påminner vi om dessa detaljer därför att i Sovjetunionen, på grund av "glasnost" och "perestrojka" är det verkligen ett större mått av religionsfrihet. Men, målet för den statliga ateismen har inte förändrats. Myndigheterna hoppas att de oberoende baptisterna ska tröttna p g a de ständiga trakasserier och söka sin tillflykt i de registrerade församlingarna.

Strategien är att få kontroll över de oregistrerade församlingarna och att återinföra restriktionerna från 1960."

Obs! Publikationen kan beställas från: Prisoner Bulletin, Georgij Vins
P.O. Box 1188, Elkhart, IN 46515, USA

Olaglig församling

□ □ Ur Ivan Gorelkin's bok "Escape from the storm", kapitel 10, sidan 94: "Det är min djupaste önskan att komma i kontakt med alla kristna runt hela jorden, och uppmana dem att bedja tillsammans med våra bröder och systrar i SSSR. I det vida landet måste varje församling bli registrerad för att kunna vara laglig.

Många, många människor motsätter sig detta.

Tusentals ryssar vill inte att deras församlingar ska bli registrerade, p g a de restriktioner som automatiskt följer. Själva principerna som sanna kristna håller fast vid blir undantagslöst uppgivna när en församling låter registrera sig. Evangelisation. Hörsamhet för bibliska sanningar. Tjänst inom Kristi kropp.

Resultatet av denna motsättning i SSSR är tvåfaldig. Av uppenbara skäl har en underjordisk församling blivit född. Och därför att denna församling är så mäktig, har en våldsam förföljelse uppstått."

Hans Lindelöw

Evangelister stenade

□ □ Två evangeliska predikanter har stenats i Mexico. Det rör sig om den 35-åriga Abeline Jerez Hernandez som i mitten av januari stenades av mer än 100 fanatiska katoliker. De tog evangelisten till fånga i ett samhälle och tog honom till en åker, där de stenade honom. Ingen av förövarna togs till fånga.

Ungefär samtidigt fann man den 21-åriga Julio Davoles Morales på liknande sätt. Bredvid honom låg kristna böcker och traktater. Morales bror berättar att den dödade regelbundet brukade predika i olika möten. Nu kommer mexikanska människorättsaktivister att ta upp dessa och andra övergrepp mot religiösa minoriteter. Aktiviteten från amerikanska missionärers sida har en längre tid ogillats av den katolska kyrkan.

(Saxat ur Hemmets Vän)

Midnattsropet

Omslagsbild: IRENE DAHLBERG

Box 20134, 161 20 Bromma,
Tel 08-733 97 83

Utkommer med 12 nr om året.
Ansvarig utgivare: Finn-Arne Imsen.

Midnattsropets postgiron: 48 64 65-8.

Prenumerationspriset är: 60,- per år.
Till Finland, Norge och Danmark är priset det-samma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" dvs prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Tryck: TeKå Offset, Bromma 1989

Jesus måste ikläddas en människas kropp, för att få ingång till dödsriket.

Denna kombination, sann människa och sann Gud, gjorde det möjligt för Jesus att stiga rätt in i helvetet och gå rakt fram till djävulen och med full tacksägelse begära: "Ge mig nycklarna."

"Jag, Johannes, eder broder, som med eder har del i bedrävelsen och riket och ståndaktigheten i Jesus, jag befann mig på den ö som heter Patmos, för Guds ords och Jesu vittnesbörds skull. Jag kom i andehänsyn på Herrens dag och fick då bakom mig höra en stark röst, lik ljudet av en basun, och den sade: 'Skriv upp i en bok vad du får se, och sänd den till de sju församlingarna i Efesus och Smyrna och Pergamus och Tyatira och Sardes och Filadelfia och Laodicea.' Och jag vände mig om för att se vad det var för en röst som talade till mig; och när jag vände mig om, fick jag se sju gyllene ljusstakar och mitt ibland ljusstakarna någon som liknade en människoson, klädd i en fotsid klädnad och omgjordad kring bröstet

heter och har nycklarna till döden och dödsriket.' " (Upp. 1:9-18)

Vi stöter förr eller senare på problem, som inte är personliga utan generella. De drabbar oss alla utan pardon. Ett sådant problem är döden. Den är en verklighet som ingen av oss kan visa ifrån sig, och påstå att den inte angår oss, även om vi ofta lever som om så vore fallet.

Döden berör oss på ett eller annat sätt, någon i vår närhet drabbas, och undantagslöst kommer vi alla att till slut möta den. Det är människans villkor.

Det finns ett annat problem, som är lika ofrånkomligt, och det är synden. Där hamnar vi i en något annorlunda debatt, därför att synden är inte alls lika lätt att erkänna. Den är ett begrepp

**Text:
Märta
Berg-
Strömmare**

EN MÄNN

med ett gyllene bälte. Hans huvud och hår var vitt såsom vit ull, såsom snö, och hans ögon voro såsom elds-lågor. Hans fötter liknade glänsande malm, när den har blivit glödgad i en ugn. Och hans röst var såsom bruset av stora vatten. I sin högra hand hade han sju stjärnor, och från hans mun utgick ett skarpt tveeggat svärd, och hans ansikte var såsom solen, när den skiner i sin fulla kraft. När jag såg honom, föll jag ned för hans fötter, såsom hade jag varit död. Men han lade sin högra hand på mig och sade: 'Frukta icke. Jag är den förste och den siste och den levande; jag var död, men se, jag lever i evigheternas evig-

som de allra flesta vill stöta ifrån sig. Somliga förtränger syndabegreppet via intellektet, andra genom sitt känsloliv. Alla medel tycks vara tillåtna i strävan att skaka av sig medvetandet om synden.

Men om människan ska kunna bli frälst, måste hon komma till kännedom om synden. Inte bara så att den finns, rent allmänt, utan verkligen få en personlig övertygelse om synden i sitt eget liv.

När vi talar om det faktum att Jesus lidit döden för oss, så blir det helt betydelse-löst, om det inte finns en orsak till denna död. Det måste finnas ett starkt skäl för en sådan offergärning.

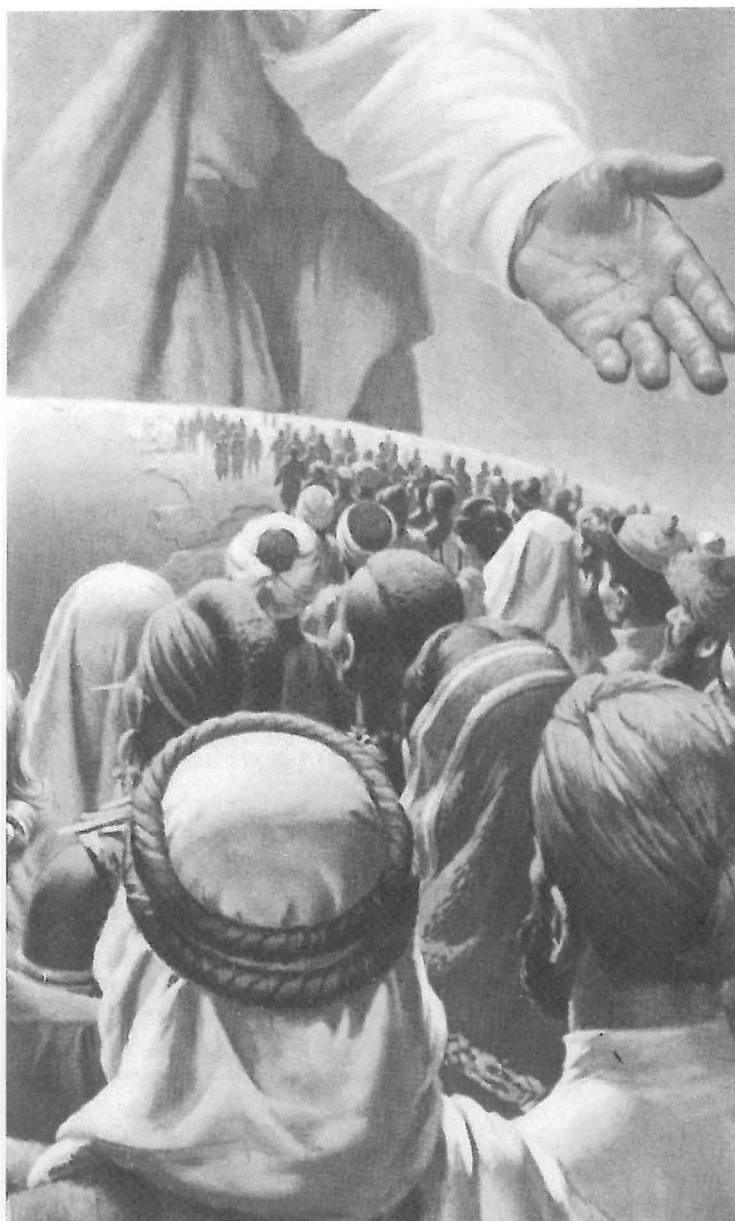
Låt mig säga att det *finns* en absolut tvingande orsak till att Jesus dog, och det är synden. Döden är i sin tur en konsekvens av denna synd.

Fallet ett faktum

I synd och död är vi alla delaktiga. Vi är alltså alla utestängda från Guds ursprungliga tanke, och detta beror på det som hände i Edens lustgård. Fallet var ett faktum, kvinnan hade låtit sig förföras av ormens bedrägliga viskningar. Hon hade bjudit sin man, som tagit emot samma förförelse, och genom den handlingen reste man sig upp mot Gud. Herren hade instiftat en ab-

solut ordning, men ormen säger: "Skulle Gud ha sagt?"

Där ifrågasätts Guds ord och därmed också hans suveränitet. I och med att man försöker föra i debatt det ord, som Gud har talat, har man också ifrågasatt hans auktoritet. Där röjer synden sitt egentliga väsen. Så kom nämligen ondskan in i tillvaron, den gången en av de strålande morgonstjärnorna plötsligt utbriste vid sitt gudafäste: "Jag vill stiga upp över molnens höjder, göra mig lik den Högste." Det är alltså syndens rot: "Jag vill", och det är denna syndens vilja vi människor ärvt alltifrån den dag, då Eva fattade beslutet att hon "ville"

lighet att frestaren anknuter till gudsligheten, människan var ju faktiskt skapad till Guds avbild, det är ofrånkomligt. Därför bjuder ormen också just det som människan har anknytning till. Genom tiderna sker det likadant, frestelserna knyter an till människans innersta längtan, att bli lik Gud.

Men när fallet var ett faktum, grep Herren in på ett så radikalt sätt att det blir omöjligt för människan att någonsin mer komma in i den lustgård som han med sådan kärlek skapat och strukturerat för henne. Han satte keruber jämte det ljungande svärdets lågor att bevaka vägen till livets träd. Varför det? Jo, om människan tillika ätit av livets träd, hade hon för evigt varit permanentad i ondska, olydnad och synd.

Men nu satte Gud en gräns mellan människan och livets träd. Det flammande svärdet fick utgöra ett hinder, ett oöverstigligt sådant. Och döden är ett ofrånkomligt faktum, ett resultat av den allra första överträdelsen, men också satt till en gräns för synden.

Därmed var Gud emellertid inte färdig. Han hade en tanke med mänskligheten,

längre god. Den är ingen lustgård, men en förtvinad och förbränd åkermark. Ur denna åkermark uppväxer inte härlighetens blomster, livgivande och läkande, utan i denna öken framspringer tistlar och törnen. Det är den förbannelse människan drog över sig själv och hela skapelsen, när hon föll offer för syndens tanke att vilja upphöja sig till Gud. Men — Gud är inte färdig med detta. Han har inte tappat tråden, inte övergivit sin ursprungliga tanke om sin skapelse, om människan, ej heller om dig och mig, pris ske Gud!

Gud utser

För att kunna slutföra sin plan, måste han finna en lösning på problemet, som alltså heter synd. Där har vi anledningen till att Jesus blev sänd till den här jorden. Det berör oss alla, oavsett vad vi kan ha för invändningar mot det. Genom honom skulle världen bli försonad.

Den gamle patriarken Abraham gick, med sin son Isak, uppför Moria berg. Det var ingen lätt vandring. Sonen skulle offras — Gud hade sagt det. Plötsligt säger

ISKOSON

smaka på frukten av trädet som stod mitt i lustgården.

Vad var det för ett träd? Jo, det var kunskapens träd på gott och ont. Lägg märke till att det heter "på gott och ont". Det var inte vilket kunskapens träd som helst, det handlade om god kunskap och ond kunskap.

Ville då inte Gud att människan skulle äga kunskap? Givetvis — men när det gällde denna speciella kunskap om godhet och ondska, måste han själv vara hennes lärare. Där kunde man inte äta utan urskiljning och besinning.

Herren själv ville lotsa människan in i denna gåtfulla värld, ge henne den sanna kännedomen, som inte leder

till ondska och destruktivitet, utan istället till en allt större godhet och konstruktivitet. Men ormen hinner före, "Gud vet att när ni äter därav, skall era ögon öppnas, så att ni blir som Gud".

Herren grep in

Kvinnan tar och äter, och därmed har man tagit steget över, och av detta har sedan generation efter generation fått uppbära konsekvenserna. Att bli som Gud, tanken som ingalunda var ny, men som tog praktisk gestalt och fullföljdes i handling, där i paradiset.

Det är heller ingen tillfäl-

en tanke om fullkomlig harmoni och enhet mellan sig själv och det skapade. Vi skall aldrig för ett ögonblick tro att Gud har misslyckats, även om det ser ut så, när vi ser oss omkring i tillvaron.

Det ser faktiskt ut som om hela skapelsen vore misslyckad — nöd, lidande, elände och förbannelse så långt ögat når. Ser vi på varandra, måste vi konstatera att vi utgör groteska avarter av den avbild vi en gång ämnades till. Naturen, som Herren såg och sade att den var "mycket god", är idag ut-sugen, plundrad och skövlad.

Vi har såsom mänsklighet förvanskad hela vårt uppdrag, och denna jord är inte

Isak: "Se, här är elden och veden, men var är fåret till brännoffret?" Den springande frågan är: "Var är fåret?" Det var också den fråga som Herren Gud måste ställa sig. Var är fåret? Var är offret? Vem skall försona mänsklighetens synd? Vem kan göra det? Någon måste ställa tillrätta det som gått gale. Synden och döden måste åtgärdas — vem ska göra det? Abraham, du har eld och ved, men varifrån ska du få ett offerlamm? Då svarar Abraham: "Gud utser nog offret." Det var exakt vad han gjorde! Gud utsåg ett offer för hela syndaproblemet. Pris ske hans namn!

Han tog en del av sig
forts sid 28

SKALL DU

DU JAGADE SÄLUNGE, skall du få leva — eller skall ditt mjuka skinn bli statuspäls åt högfärdiga modeslavar?

ILLULLA CHRISTENSEN

Tårefloder strömmar från omtumlade svenska djurvänner. Norrmännen slaktar sälungar grymt och — OLAGLIGT... Inte en tår fällt över de bort-ått fyrtio tusen barn som under ett år i detta land, redan i moderlivet mör- das minst lika grymt och — LAGLIGT...

"Sälungarna är döda", försäkrar säljägaren. "Fostren kan vara levande", medger abortören.

Fostren till kosmetikaindustrin! Sälungarna till skinnberedningen! Säl- jarens ekonomi och köparens standard kräver det i en sinnessjuk värld.

Det oskyldiga offret, det drabbade barnet, ropar ut sin ångest och skräck för det livsförakt som utan för- barmande trycker special- konstruerade instrument in i dess försvarslösa kropp i av- sikt att stycka den oskydda- de varelsen.

"Det låter imponerande medmänniskt att inget barn skall vara oönskat eller ovälkommet. Detta

skall fixas med koksalt, sugmaskin och skalpel- ler med läkarkåren som tillförlitlig garant."

Med ultraljudteknikens hjälp kan man registrera fostrets häftiga rörelser under den etappvisa avlivning- en. Man kan se hur hjärt- verksamheten intensifieras och följa det desperata fost- rets flyktförsök mot livmo- dervägen i fasansfulla kast

bort från de förföljande mordverktygen. Detta är inte myter, rysare eller skräck- skildring. Det är beskrivning av de fakta, som ger sann konkretion av abortdefinitio- nen "avgång av icke livsdug- ligt foster".

Vem i denna arma värld hade kunnat förutse att spillrorna av sådana krossa- de små människovarelser skulle exploateras såsom råmaterial för lönsam pro-

duktion av uppreklamerade hudkrämer med levande cel- ler och placentakvalitet?

Det har känts stötande nog att de tvångsförlösta fostren, levande eller döda, blir försöksdjur på olika forskningslaboratorier. Nämnvärt exempel: — Sedan skars deras huvu- den av och sattes fast vid en maskin som pumpade olika kemikalier genom hjärnsys- temet i deras avhuggna hu- vuden.

"Det är nyhedendomens materialistiska männi- skosyn, som banat vägen för de altaren där barnen offras för föräldrarnas perversa frihets- och lyc- koideal."

Nu talar emellertid sannolik- heten för att det *oplanerade, oönskade och ovälkomna* barnet inte upphör att oroa, efter att det fått sin plats i rondskålar, hinkar, säckar och containers.

Då är det givetvis väl att det finns terapi och kemika- lier med ångestdämpande och smärtstillande bedöv- ningseffekter. Modersin- stinkten gör vanligtvis inte sorti med det avlivade fost- ret, varför allt talar för att den löftesomspunna abor- ten i verkligheten medför en retureffekt, en oförutsedd börda, som modern, får i ut- bytte. Förlusten är nog, trots alla försäkringar om motsat- sen, avsevärt större än vins- ten.

Skaror av förlorande möd- rar formar ett ramaskri i ti- den, vars rop förstärks till dånande anklagelser mot al- la de synliga och osynliga krafter, som förförde dem att legalisera det Gud har brännmärkt såsom synd.

"Dessa rösters skärande rop borde få mänsklighe- ten att bäva. Men ett av- trubbat släkte, som offrar

FÅ LEVA?

Text:
ARNE
IMSEN

sina egna barn för sin materiella välfärd och personliga livslycka, kan inte förstå dessa oartikulerade ångestrop.”

Det är opportunt att kämpa för och försvara den fria abort dess förespråkare laborerar med. Det är modernt och progressivt, ty den appellerar till massans mest primitiva instinkter. Det ena könet rycker tufft åt sig initiativet och ger profil och innehåll åt den frihet de tillförsäkrat sig, för personlig bekvämlighet och karriär. Man gör sig själv till åklagare, domare och försvarare; och förtiger andra, mycket väsentliga livskvaliteter.

De pretentiösa frihetskra-ven avslöjar sig som en moderskapets outtalade nega-tion, koncentrerad till kvin-nans kroppsliga attribut, med mannen såsom omyn-dig åskådare och det ofödda barnet ohört i dödens vänt-rum. Barnets vilja och tysta skrik hörs inte.

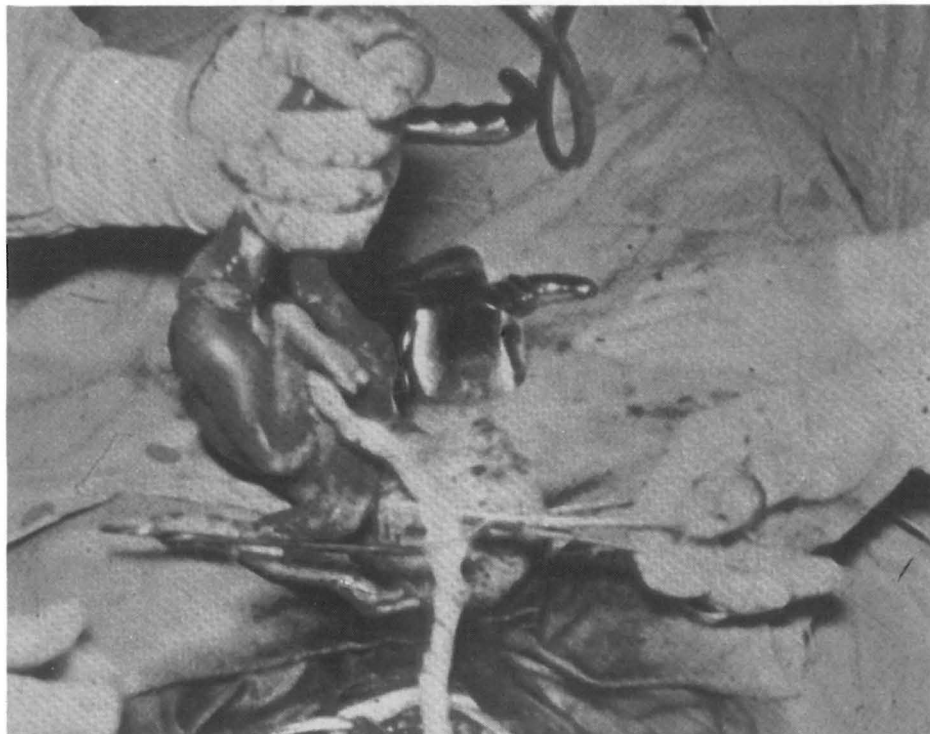
**”Tystnadens konspiratö-
rer är paralyserade och
tycks inte kunna fånga in
de signaler som appelle-
rar om det dödsdömda
barnets vilja att få leva,
växa och mogna.”**

Det känns så onormalt kallt i tiden, som om dödens kyla trängt ut den värme, som gör livet kreativt och visio-närt. Profeten siar med blic-ken riktad mot sin egen un-derbara begynnelse. Det är ingen mindre än Gud själv som intygar:

— *Förrän jag danade dig i moderlivet, utvalde jag dig, och förrän du utgick ur mo-dersskötet, helgade jag dig; jag satte dig till en profet för folken.*

En parentetisk fråga tränger sig osökt fram till medvetandet. Hur många embryon till gudasända pro-

***DU ARMA MÄNNISKOBARN, skall du få leva
— eller skall din tvångsförlösta kropp bli
föryngrande hudkräm åt fåfängliga kvinnor?***

fetgestalter och andra red-skap och goda föredömen har detta släkte tagit av da-ga redan i moderlivet?

Prioriteringen borde vara helt självklar och odiskuta-bel, till oinskränkt förmån för det ofödda barnets över-gripande rätt till liv.

**”Destruktiv planering
måste röjas undan i
tanke- och viljeliv, för att
bana väg för konstruktivt
evighetsförankrat fram-
tidshopp. För detta är lä-
karen från Golgata en-
sam borgensman!”**

Att välutbildade läkare kan reflektera över att ställa sig själva och sin medicinska kapacitet till förfogande för avsiktlig och regelrätt avliv-ning, är en olöst gåta med

fenomenala dimensioner. Abortören står här i centrum för ett team av kvalificerade medarbetare, där samtliga någon gång måste ha givit rum för kätterska frågor, som besvärat dem med krav på svar. Befinner de sig i en tillvand lojalitetskonflikt, under ett personlighetsförö-dande dubbelkommando med konsekvenser man kan ana, men inte vågar uttala.

Mord i humanitetens namn är ingen okänd förete-else i historien. Men i alla dess repriser är och förblir det laglöshetens filosofi i avskryvt diaboliska former.

**KVINNOR I MÅNGTU-
SENTAL bär tillsammans
med sin förtryckta samtid
på en skuldbörda ingen in-
blandad och medskyldig
egentligen förmår bära.**

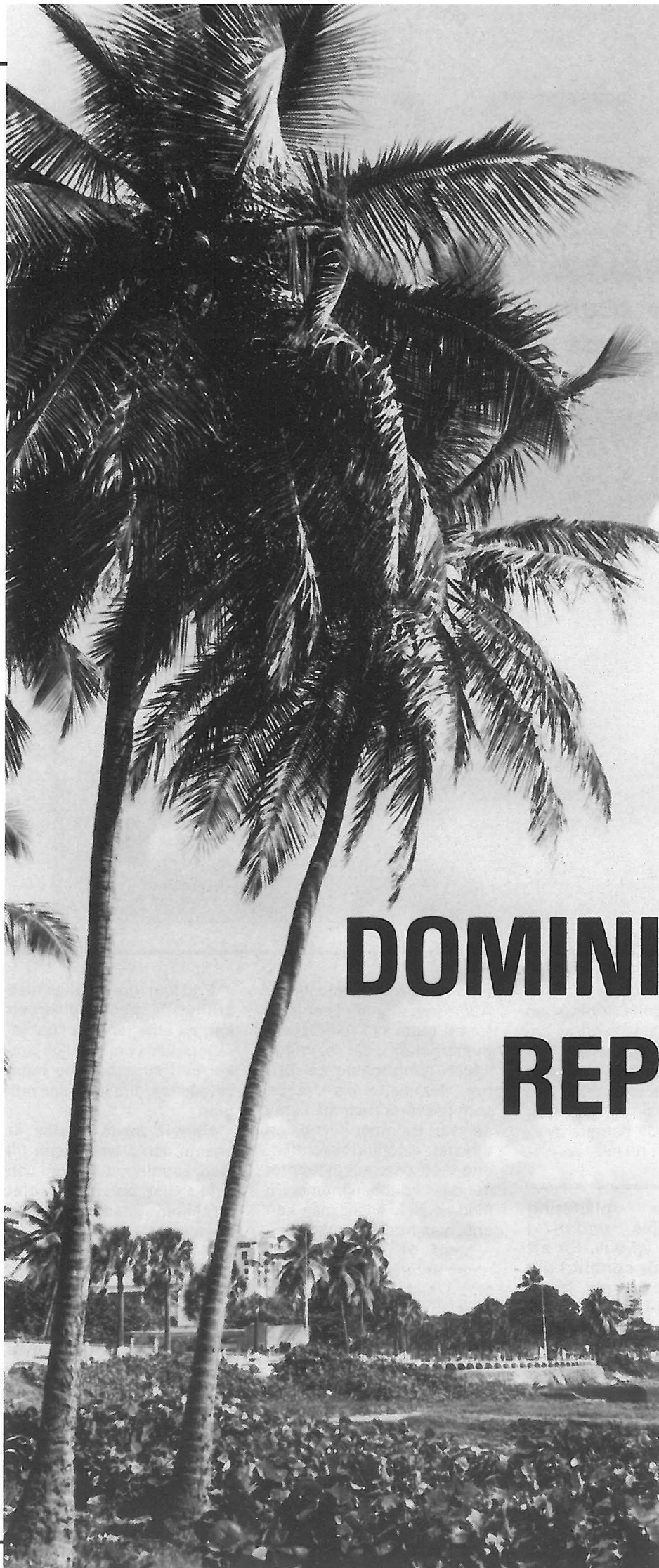
Frid kan inte erhållas med artificiella medel i pillerbur-
kar, på buteljer eller kostba-
ra terapier av mänskliga ora-
kel och superbefriare inom
vetenskap, filosofi eller reli-
gion.

Herren Jesus Kristus är ensam och allena vägen till Gud, sanningen om Gud och livet i Gud, och hans profet försäkrar med gudomlig myndighet:

— *Kom, låt oss gå till rät-
ta med varandra, säger HER-
REN.*

Om edra synder än är blodröda, så kunna de bliva snövita, och om de är röda såsom scharlakan, så kun-na de bliva såsom vit ull.

Så är du delgiven kallel-sen till en personlig rätts-uppgörelse med din Skapa-re. Tredskas inte, utan kom till mötesplatsen — GOL-GATA! □

**Arbetet känne-
tecknas av kam-
pen för bröderna i
fängelset, strävan
att alfabetisera
och lindra den mi-
sär som på
många sätt är rå-
dande.**

**Att förkropppli-
ga evangeliet in-
nebär ofta att**

Rapport från DOMINIKANSKA REPUBLIKEN

**Text:
ULLA NÄSHOLM**

**många praktiska
frågor och prob-
lem kräver en
konkret lösning.**

— Banéret över Maranatas arbete är kampen för mänskliga rättigheter...

Det var en av landets mest kända journalister som uttryckte saken på det sättet och det var ett erkännande av Comunidad Maranatas, eller rättare sagt Arne Imsens arbete. Det gäller de tre dominikaner som suttit fängslade i 14 år. Nu har de fått möjlighet till rättslig prövning, juristhjälp etc. Till sammans med många andra har de fått nytt hopp genom den manifestation av delaktighet som de varit med om.

Många timmars arbete; vid telefonen, framför skrivmaskinen och personliga besök hos rättsliga instanser ligger bakom. Det har kostat pengar, möda och stora ansträngningar. Nu skymtar äntligen en lösning och vi tror att bröderna snart ska vara i frihet.

Men Comunidad Maranata är inte bara arbetet som gäller bröderna i fängelset, även om det kommit att utgöra kännemärket — åtminstone som man uppfattar det i Dominikanska Republiken — och kanske också i andra länder.

Kommuniteten har skola med mål att alfabetisera, framförallt barn men också vuxna — många i det fattiga område där kommuniteten har sitt centrum kan inte läsa och skriva. En stor del av bebyggelsen består av papp — eller — "skrotbils"-hus, några uppförda på trottoaren och använda som kom-

binerad bad-, tvätt- eller vardagsrum. Misären är obeskriverlig och ofta orsakad av vanmakt eller okunnighet, men har i många fall alkoholmissbruk som grund.

Många nyfrälsta

Gruppen växer stadigt, de nyfrälsta behöver ständig vård och en hel del av dem har flyttat in i storfamiljen — några trots att de har sitt föräldrahem i grannskapet.

De vill dela gemenskapens villkor, inte bara i möten, utan också i arbete och ansvarstagande för varandra. Huset har blivit för litet och storfamiljens medlemmar bor nu i ytterligare ett annat område.

Med ungdomarna kom frågan om arbetsmöjligheter upp på ett mer närliggande sätt. Det handlar om arbetstillfällen och givetvis också om ekonomi. Målet är att gruppen ska vara självförsörjande och att de offermedel som kommer från

Sverige och Norge ska gå till skola, sjukvård eller fängelsemission — inte till kommunitetens mat- eller logikostnader.

Med unga, nyfrälsta människor var det tid att åter ta upp problematiken och finna konstruktiva lösningar.

Gemensamt företag

Arne Imsen var under en må-

Gruppen expanderar och huset börjar bli för litet. Nyfrälsta flyttar in, och storfamiljens medlemmar bor nu i ytterligare ett annat område.

tog slut och söndag förmiddag är det inte lätt att få tag i någon. Följaktligen fick maten vänta. Samlingen fortsatte med samtal, bibelläsning och sång. Med bibeln som fundament övergicks till att tala om ekonomi och praktiska frågor. "...dessa mina händer hava gjort tjänst, för att skaffa nödtorftigt uppehälle åt mig och åt dem som hava varit med mig."

Donutsförsäljningen som pågått en tid ska utvidgas. Dominikaner ska leda och utveckla detta och det kändes nästan högtidligt då ansvarsuppgifterna fördelades.

Jeremia blev ansvarig för försäljning och marknadsundersökning, förstås i samarbete med de övriga. Orquidia har ansvaret för produktion, dvs tillverkning av bakverken som säljs. Belkys valdes till kassör för den nystartade firman, vars första mål är att täcka matkostnaderna och personliga utgifter.

— Har ni sett att det finns lokaler lediga i närheten. Tänk om vi kunde få hyra dem och öppna en cafeteria. Det finns ju ingen i grannskapet!

Det var en av ungdomarna som önskade snabb expansion av arbetet och som såg möjligheter till det.

Med den grund som lagts finns det anledning att tro att så sker och vi återkommer med rapporter.

T.h.: Efter tre års ansträngningar för de tre fångarnas sak, skymtar äntligen en lösning. Nedan: Entusiasmen är stor, inte bara i mötena, utan också i det gemensamma arbetet.

nads tid i Dominikanska Rep. huvudsakligen för att göra något åt fångarnas situation. Några bibelstudier blev det också och en hel dag då han läste bibeln, undervisade, vägledde och inspirerade. Bibeln har också svar på praktiska och ekonomiska problem!

Först var det predikan kl 11.00. Gamla testamentets förebilder till församlingen var ämnet. Därefter var det planerat lunchpaus. Det blev inte så och det verkade nästan tillrättalagt... Gasen

En arbetsdag m

Alla har hört uttrycket "barfotaläkare". Det rör sig om läkare i tredje världen som arbetar under primitiva och besvärliga förhållanden. Doktor Doris Diaz är en sådan läkare.

Text: ULLA NÄSHOLM

Det var måndagmorrn, trafiken var tät och bullrig och avgaserna stod som en dimma runt den överbelastade trafikleden. Av någon anledning är måndagar den svåraste dagen att få transport på. Bilar och bussar är överfulla och köerna längre än annars. Allt detta hade vi tid att fundera över, medan det åskådliggjordes inför våra ögon. Vi satt i vår bil och väntade på doktor Doris Diaz, vi skulle följa henne till kliniken där hon arbetar på landsbygden, mer än fem mil från huvudstaden.

Alla har hört uttrycket "barfotaläkare". Det rör sig om läkare i tredje världen

som arbetar under primitiva och besvärliga förhållanden. Doktor Doris Diaz är en sådan läkare, även om hon inte precis går klädd i sandaler, använder tropikhjälm eller för övrigt verkar klädd för djungeln. Högklackade skor, ärtiga kläder och piffiga accessoarer är vanligen hennes arbetsdräkt.

Vi hade alltså stämt träff med henne vid en trafikpunkt för att gemensamt bege oss till hennes arbetsplats. Vi var noga instruerade att inte komma senare än 7.30 för att hon skulle hinna i tid fram till kliniken.

Nästan två timmar förse- nad anlände hon lite anförad

och lätt besvärad över dröjsmålet och vi kunde börja resan. Det hade regnat i flera dagar och det blev svårigheter när vi kom in på de smala uppblödda byvägarna långt utanför stan. Bilen blev stående och det blev omöjligt att komma vidare. Till synes ur tomma intet dök plötsligt upp ett tiotal människor redo att hjälpa till. Utrustade med spadar grävde de loss bilen och hämtade sand och fyllde ut groparna med. Med hjälp av starka och villiga händer "knuffades" bilen igång och vi kom bort från det kritiska passet och kunde fortsätta fram till kliniken.

Landsbygdskliniker

Staten har låtit uppföra ett antal kliniker i olika delar av landet. Just denna klinik är troligen en av de bättre. "El Carreton Rural", annonseras med stora bokstäver över framsidan på huset. Kliniken är ganska stor och inhägnad med bastanta stängsel där några lager taggtråd avslutar inramningen och gör det svårt att forcera när grindarna är stängda.

Innanför stängslet finns en liten köksträdgård där det odlas frukt och grönsaker och utanför de stenlagda gångarna växer tropiska buskar som blommor i gult, rosa och rött. Halvt igenväxt

man som bäst på att gräva vattenledningar, men i planerna ingår inte att förse kliniken med vatten. Doris har inlämnat ett brev till myndigheterna och anhållit om att vattenledningen förlängs till kliniken. Ännu vet man inte vad svaret blir, hur som helst är det inte självklart att först förse kliniken med vatten. Genom ett sinnrikt system samlar man upp regnvatten och använder — men det är ju inte alltid regntid!

Denna förmiddag var det undersökning av blivande mödrar. En av kvinnorna svimmade av utmattnings och måste tas om hand särskilt. Det är inte endast fattigdomen som gör människorna undernärda, utan oftare okunnighet och fördomar. På landet där många kan odla något själva skulle många problem röjas undan om man kom tillrätta med bristen på kunskap. Det är inte heller bara att säga "gör så eller gör så...", det tar tid innan det går in och måste till ett ömsesidigt förtroende för att man ska acceptera de "nymodigheter" som torgföres av personalen. Det krävs tålmod och åter tålmod, varvad med mängder av den kärlek som endast Gud kan ge, för att man ska fortsätta utan att tröttna.

Comunidad Maranata hade den här gången en del

bakom den landsomfattande epidemi som en tid graserat i Dominikanska Republiken år soporna, och nu har man äntligen insett att man måste ta hand om, köra bort, eller bränna de sopor som ligger i drivor överallt och som naturligtvis blir en grogrund för bakterier, infektioner och sjukdomar.

Lyckligtvis visade undersökningen att pojken inte hade den fruktade sjukdomen och pojken och hans mamma var uppenbart lätta när de återvände hem.

Så skred dagen fram med några avbrott, som exempelvis kaffe hos en av grannarna och en liten pratstund med någon som gick förbi. Efter lunchen när allt är lugnt och stilla och ingen kommer på idén att besöka doktorn, åkte vi och hälsade på i grannskapet, gav goda råd i fall av sjukdom, eller vittnade för andra som ville veta vad vi tror på.

Doris är varmt troende. Det är bara några år sedan hon började söka Gud och fann honom i en karismatisk bönegrupp i katolska kyrkan. Samtidigt hade hon kontakt med Comunidad Maranata i Santo Domingo, där hon fann både gemenskap bland kristna syskon, lyssnade till bibelstudier i gruppen och också kom att betyda mycket för gruppens sociala arbete bland skol-

hålla andarna på avstånd. Det är mycken vidskepelse bland människorna här och det finns både häxor och medicinmän som människorna ofta vänder sig till. Doris försökte förmå några av patienterna att inte behandlas *både* av henne och av häxdoktorn. För säkerhets skull kontaktar man kliniken, och samtidigt också någon häxdoktor som ger patienten kuriösa och ibland hälsovådliga råd att följa.

Vi hann med ganska många besök innan det tropiska mörkret var över oss och vi återvände till kliniken där det var dags att sätta på elkraftverket för att få ström och lysa upp den mörka kliniken. Givetvis fungerade inte kraftverket. Många kom med goda råd och med förenade ansträngningar försökte man göra något åt aggregatet. Det befanns att en kabel lossnat och där stod vi i beckmörkret efter att ha konstaterat fakta.

Vi plockade fram ljus och tändstickor, men det lyste inte särskilt mycket inne i klinikens svarta rum. Väl inne försökte vi göra det bästa av situationen. Efter en stund ropade Doris på mig, det hade kommit in en patient. Tidvis var han medvetlös och däremellan skrek han av smärtor. Han hade

ed doktor Doris

finns ett litet kraftverk som borde förse kliniken med elektriskt ljus. Tyvärr fungerar kraftverket oftast inte!

Den låga mur som fungerar som nån slags terrass runt huset, tjänar också som viloplats för några av de anställda. Han som skulle sköta om trädgården och rensa ogräs och kratta runt huset, hade inte heller idag lust att göra det. Han låg på muren och dāsade, alltmellan människorna passerade förbi.

Köket är välplanerat med rymliga lådor och skåp och en vettig diskbänk. Det fattades bara det viktigaste — vatten! I grannskapet håller

kläder med sig som Doris delade ut till de bäst behövande. Varje vecka kommer det dessutom genom statens försorg sändningar med baslivsmedel som också administreras av läkare på kliniken.

Akutfall

Som akutfall kom en pojke i 14-årsåldern. Han hade sin mamma med sig och de var bekymrade över den huvudvärk pojken hade sedan några dagar. Doktorn misstänkte hjärnhinneinflammation — en sjukdom som skördat många offer, särskilt bland barnen. Den stora boven

barnen.

Doris har ett grundmurat förtroende i bygden och människor kommer till henne även i andra ärenden än att få hjälp med sina krämpor. När en av byborna skulle på en nära anhörigs begravning och inte hade några kläder som passade och inte heller hade möjligheter att köpa, fick Doris tag i tyg och sydde sorgkläder så att det blev möjligt att vara med vid begravningen.

Nu hälsar vi på de som bor ganska långt från kliniken, det är möjligt därför att vi har bilen med oss. Vid nästan varje hus står ett kors som har till uppgift att

druckit sprit hela dagen och på fastande mage. Hans unga fru och några vänner kom in med mannen och nu låg han alltså i behandlingsrummet på en brits. Där stod vi med stearinljus och en liten ficklampa och försökte hitta vad som behövdes för att hjälpa honom. De enda sprutor som fanns var några 3 ml-sprutor och dem fyllde vi med medicin för att ge honom intravenöst och snabbt komma tillrätta med symptomen. En vänlig åskådare höll i ficklampan så det blev möjligt att fylla sprutorna, allt medan doktorn gjorde iordning för transfusionen

forts sid 25

RÄTT *fasta*

Detta är den fasta som jag vill hava: att i lossen orättfärdiga böjor och lösen okets band, att i given de förtryckta fria och krossen sönder alla ok, ja, att du bryter ditt bröd åt den hungrige och skaffar de fattiga och husvilla härberge, att du kläder den nakne, var du ser honom, och ej drager dig undan för den som är ditt kött och blod.

Då skall ljus bryta fram för dig såsom en morgonrodnad, och dina sår skola läkas med hast, och din rätt skall då gå framför dig och Herrens härlighet följa dina spår. Då skall Herren svara, när du åkallar honom; när du

ropar, skall han säga: "Se, här är jag."

Om hos dig icke får finnas någon som pålägger ok och pekar finger och talar vad fördärligt är, om du delar med dig av din nödortf åt den hungrige och mättar den som är i betryck, då skall ljus gå upp för dig i mörkret, och din natt skall bli lik middagens sken.

Och Herren skall leda dig beständigt; han skall mätta dig mitt i ödemarken och giva styrka åt benen i din kropp. Och du skall vara lik en vattenrik trädgård och likna ett källsprång vars vatten aldrig tryter.

Jesaja

Beställ kassetten
**SPRE
LYS Å
GLEDE!**

från ungdoms-
veckan på
FJELLSYN
i Norge!

Sänd beställningen till:
MRM, Box 20134, 161 03 Bromma

Foto: PER ARNE IMSEN

**Skolungdoms-
vecka i norska
fjällen — det lät
som en dröm —
för oss som
traskat runt i
denna vinters
regnslask. Men
den vecka vi fick
uppleva, kom att
överträffa alla
förväntningar på
alla plan.**

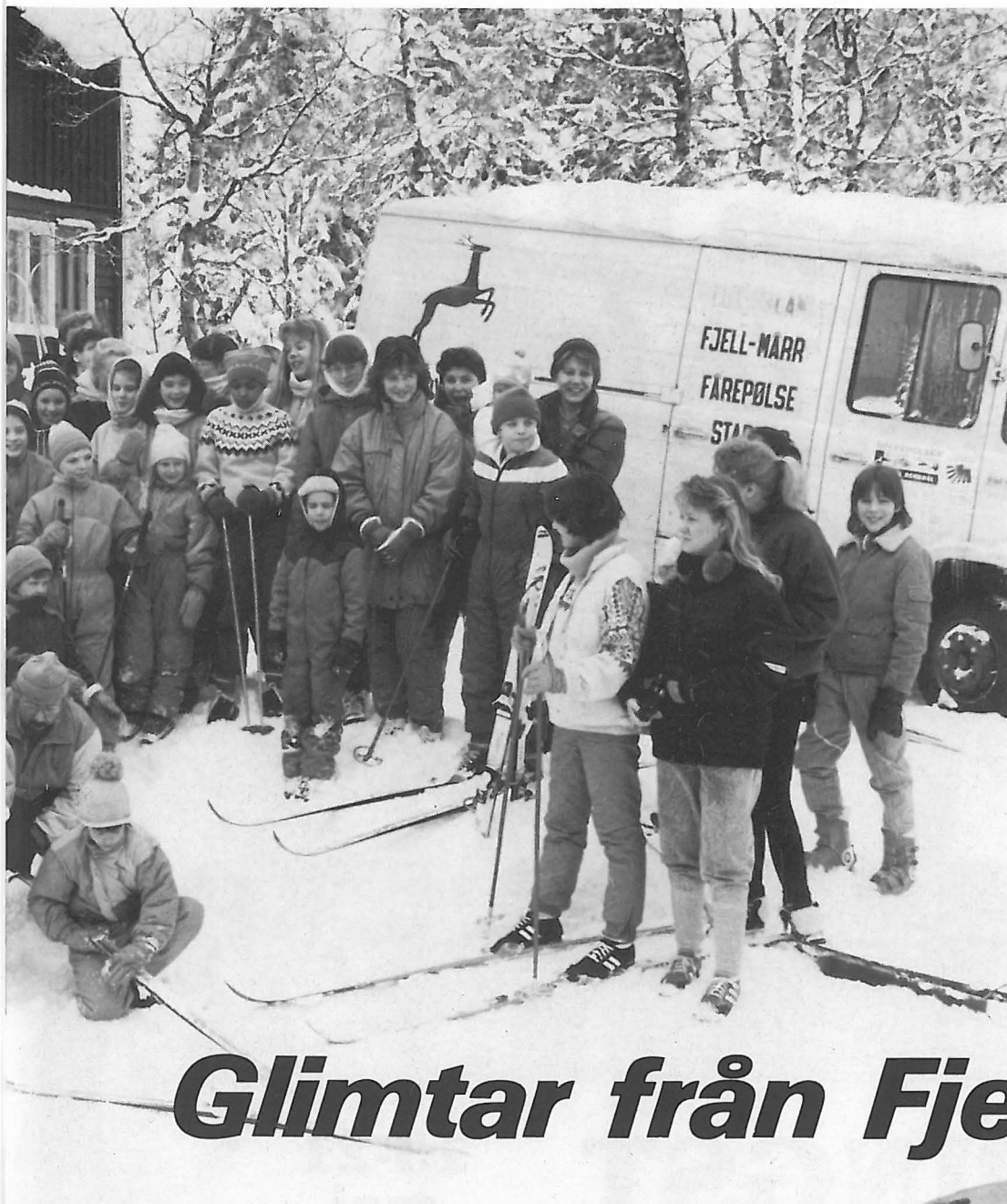
**Text:
BIRGITTA JOHANSSON**

En grå, småregnig måndag-förmiddag gav vi oss iväg. Med bilarna packade med skidor, stavar, pulkor och många par ombyteskläder och även biblar, block och pennor, började vi färden mot de norska fjällen.

Det var många packade bilar från både Sverige och Norge som under söndagen och måndagen letade sig fram till Fjellsyn.

Gästvänliga

Det var alltså till Fjellsyn vi skulle. Hela Pilgrimsskolan skulle tillbringa sitt

Glimtar från Fjellsyn

sportlov där. Och visst blev det en vecka att minnas för oss. Vi som knappt sett snö denna underliga vinter, möttes däruppe av meterhöga snödrivor med härlig vit snö och vidder som verkligen inbjöd till långturer och tävlingar i backarna. Temperaturen var också sådan att det inte var svårt att vara ute i många timmar.

Att Leif sedan dök med huvudet före och försökte hitta blåbärsriset under snön och att se hur Kirssi och Anatoli från Dominikanska Republiken och Youssef från Nordafrika handlost gav sig utför backarna, det gav anledning till många glada skratt och rop.

Syskonen från Brandbu tog gästvänligt och villigt

emot oss och tillredde flera gånger om dagen härliga måltider åt oss. Fjälluften suger och vi lät oss väl smaka. För att inte tala om de små fester som de bjöd på nu och då. På torsdagskvällen, tex, bjöd de på popcorn, saft/kaffe och hembakade norska specialiteter i pauserna på frågetävlingen. På lördagen bjöd de, till allas förtjusning, på glass och fruktsallad. Och under hela veckan fungerade allt i stor harmoni och glädje.

Det bästa på hela veckan

Men det bästa har jag sparat till sist — bibeltimmarna och mötena. Även de yngre skolbarnen sa att de var det

bästa på hela veckan.

Som ledare och lärare för veckan fanns Jan Egil och Lill Hafsa, som även var våra härdar. Vidare Per Arne och Christina Imsen, Tage och Gertrud Johansson, Leif och Birgitta Johansson, Noomi Abna Aissa, Siri Mård, Alvar Dahlberg och Angelica Prybil.

Mycket blev sagt och det är svårt att återge, men en liten sammanfattning skall jag försöka mig på. Jan Egil hade tre lektioner där han gripande och inspirerande målade upp Simon Petrus' liv för oss. Petrus' första möte med Jesus. Hur Jesus talade om för Petrus vem han var, men också vem han skulle bli, om han ville låta

Jesus bli Herre i sitt liv. Simon — en impulsiv löftesgivare, Petrus — en klippa att bygga på.

Kallelsemedveten

Genomgående under hela veckan var Ordet. Nödvändigheten av att fylla sig med det, att lära sig vad som står skrivet. Ordet som är frälsning, tröst, förmaning, vägledning, uppfostran, livgivande m m.

Även frågor om tro, kallelse och mission var aktuella. Noomi Abna Aissa berättade om deras vardag i ett muslimskt land. Många frågade om detaljer i vardagslivet och om deras möjlighet att nå ut med evangelium. Man förstår att kallelsemedvetenheten håller på att växa fram. När Per Arne på fredagskvällen talade om kallelse och inbjöd till förbön, så kunde man förstå att detta var aktuellt och allvarligt för många av de äldre ungdomarna.

Kvällsmötena var möten där de unga själva fick vittna och man blev faktiskt gripen av att höra deras val av bibelverser.

Man förstår att de verkligen vill följa Jesus och att de har förstått vad det betyder. Många, många sökte sig fram till förbön varje kväll. Och när jollret från nyandöpta och förnyade ungdomar steg uppåt, var vi alla tvungna att stämma in.

Per Arne poängterade också vikten av vad man lyssnar till och ser på — vad man fyler sin inre människa med. Han lärde oss flera nya körer som man sedan hörde sjungas både ute och inne.

Ja, må vi vara ivriga att lära de unga den väg de skall vandra på. Att ge dem den grund vår frälsare lagt. Att väcka deras samveten för vad som är rätt och fel.

Herre Jesus, bevara de unga nära dig!

**Välkommen till
MARANATA-folkets
sommarkonferenser**

PINGST

**13-21
maj**

TÄLTMÖTEN i STOCKHOLM

Bällstavägen 100, Bromma, vid Solvalla, 08-733 97 83

VARD 19.30 HELGDAG 11, 15, 19

ARNE IMSEN, Jan Egil Hafsahl, Gunno Andersson, Per Arne o.
Christina Imsen, Kjell Hägerman, Märta Berg-Strömmare, Folke
Jacobsson, Tage Johansson, Robin Widén, Hans Lindelöw, Mikael
Eliasson, Peder Blom m fl.

MIDSOMMAR

JAKOBSLUND, Ljungsbro,
Östgöta Auktionshall, 15 km nv LINKÖPING, 013-681 61

MIDSOMMARAFT 19.30

MIDSOMMARDAG+SÖND 11, 15, 19

ARNE IMSEN, Gunno Andersson, Per Arne o. Christina Imsen,
Kjell Hägerman, Märta Berg-Strömmare, Tage Johansson, Folke
Jacobsson m fl.

LATORP 15-23
juli

HUMLEGÅRDEN, Latorp,
13 km v om ÖREBRO, 019-964 72

DAGL SAMLINGAR 11, 15, 19

*Huvudtalare: ARNE IMSEN. Fr Dominikanska Republiken: Stina
Fridolfsson, Belkey och Jesaja Rodriguez. Övr: Jan Egil Hafsahl,
Gunno Andersson, Per Arne o. Christina Imsen, Kjell Hägerman,
Märta Berg-Strömmare m fl.*

Det profetiska ordet står alltså fast idag, det förmår till och med att lysa upp den religiösa djungeln.

Och vi varnas för att ta bort något av det som står skrivet.

Text:
SANDY DAHLBERG

Det har den senaste tiden skrivits en hel del där man ifrågasatt om det finns något helvete! Vad står skrivet frågade man förr och så läste man Bibeln och forskade! I dag tycks man tolka "Ordet" "godtyckligt". Man får aldrig ett redligt svar!

Vad säger Guds Ord? Vi behöver ingen lyckoteologi som vilseleder oss.

"Så mycket fastare står nu också för oss det profetiska ordet; och I gören väl, om I akten därpå, såsom på ett ljus som lyser i en dyster vildmark, till dess att dagen gryr, och morgonstjärnan går upp i edra hjärtan." (2 Petr. 1:19) Det profetiska ordet står alltså fast (just nu) i dag, det förmår till och med att lysa upp den religiösa djungeln!

Lasarus och den rike

Jag vill peka på några bibelord av Jesus. Lukas 16:19-31: "Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde var dag i glädje och prakt. Men en fattig man, vid namn Lasarus, låg vid hans port, full av sår, och åstundade att få stilla sin hunger med vad som kunde falla ifrån den rike mannens bord. Ja, det gick så långt att hundarna kommo och slickade hans sår. Så hände sig att den fattige dog och blev förd av änglarna till Abrahams sköte. Också den rike dog och blev begraven. När han nu låg i dödsriket och plågades, lyf-

te han upp sina ögon och fick se Abraham långt borta och Lasarus i hans sköte. Då ropade han och sade: 'Fader Abraham, förbarm dig över mig, och sänd lasarus att doppa det yttersta av sitt finger i vatten och svalka min tunga, ty jag pinas svårt i dessa lågor.' Men Abraham svarade: 'Min son, kom ihåg att du, medan du levde, fick ut ditt goda och Lasarus däremot vad ont var; nu åter får han här hugnad, under det att du pinas. Och till allt detta kommer, att ett stort svalg är satt mellan oss och eder, för att de som vilja begiva sig över härifrån till eder icke skola kunna det, och för att ej heller någon därifrån skall kunna komma över till oss.' Då sade han: 'Så beder jag dig då, fader, att du sänder honom till min faders hus, där jag har fem bröder, och låter honom varna dem, så att icke också de komma till detta pinorum.' Men Abraham sade: 'De hava Moses och profeterna; dem må de lyssna till.' Han svarade: 'Lyssna de icke till Moses och profeterna, så skola de icke heller låta övertyga sig, om någon uppstår från de döda.'"

Helvetet

I grundtexten kallas helvetet för HADES (grekiska) = detta pinorum. Ordet pina används fem gånger i dessa tretton verser. Han plågades i lågor i vers 23-24. Dödsriket är avdelat i två områden. De osaliga förvaras där till

domens dag, men de i Abrahams sköte, fördes efter Jesu uppståndelse till Paradiset, som rövaren på korset. och Lasarus och den rike mannen. Matt. 27:52-53: "Och gravarna öppnades, och många avsomnade heligas kroppar stodo upp. De gingo ut ur sina gravar och kommo efter hans uppståndelse in i den heliga staden och uppenbarade sig för många." Luk. 23:39-43:

Förtappelse

"Och en av de ogärningsmän som voro där upphängda smädade honom och sade: 'Du är ju Messias; hjälp då dig själv och oss.' Då tillrättvisade honom den andre och svarade och sade: 'Fruktar icke heller du Gud, du som är under samma dom? Oss vederfares detta med all rätt, ty vi lida vad våra gärningar äro värda, men denne man har intet ont gjort.' Sedan sade han: 'Jesus, tänk på mig, när du kommer i ditt rike.' Han svarade honom: 'Sannerligen säger jag dig: Idag skall du vara med mig i paradiset.'"

"Oletron" (grekiska) = förtappelse. "Guds rättfärdighet kräver ju att de som vålla eder lidande få lidande till vedergällning, men att I son utstån lidanden fån hugnad tillsammans med oss, när Herren Jesus uppenbarar sig från himmelen med sin makts änglar, 'i lågande eld', och låter straffet drabba dem som icke känna Gud, och dem som icke äro vår Herre Jesu evangelium

lydiga. Dessa skola då bli straffade med evigt fördärv, bort undan Herrens ansikte och hans överväldigande härlighet, när han kommer för att förhäriliga i sina heliga och visa sig underbar i alla dem som hava kommit till tro; ty det vittnesbördet vi hava framburit till eder haven I trott. Så skall ske på den dagen." (2 Tess. 1:6-10) Dessa skola då bli straffade med evigt fördärv, bort undan Herrens ansikte och Hans överväldigande härlighet. De förtappades tillstånd beskrivs. Kastad i det yttersta mörkret, där skall gråt och tandagnisslan vara. Dessa två uttryck återfinnes tillsammans sju gånger i Matt. 8:12, 13:42, 50, 22:13, 24:51, 25:30, Luk. 13:28.

De ogudaktiga skall lida i helvetet för evigt skilda från Gud. De rättfärdiga skall fröjas i himlen för evigt, tillsammans med Gud och Lammet som köpt oss med sitt blod. Guds rättfärdighet, sannfärdighet och helighet kräver dom. (2 Tess. 1:6)

Den som inte tror är redan dömd, eftersom han icke tror på Guds enfödde sons namn. "Och såsom Moses upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen bli upphöjd, för att var och en som tror skall i honom hava evigt liv. Ty icke sände Gud sin Son i världen för att döma världen, utan för att världen skulle bli frälst genom honom. Den som tror på honom, han bliver icke dömd, men den som icke

forts sid 24

Jag vet inte hur långt från Gud du är, men jag vill att du ska känna hur Guds långa arm rör vid dig.

Det finns ingen anledning att känna ensamhet och övergivenhet. Jesus dog för dig och han är nära dig, om du tillåter honom att vara det.

Colin och hans bror Eustace framför slottet. För två år sedan kom de i kontakt med församlingen genom Pilgrimsheim. Nu har Colin, som kommer från Zimbabwe, åter varit hos församlingen i Stockholm en tid. Denna predikan är från ett möte i påskkonferensen då han var med. Foto: MIKAEL ELIASSON

Rättighet till Gudsgemenskap

Text: COLIN MAKONI

Vi läser i Matteus 27:46: "Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sade: 'Eli, eli, lema sabaktani?', det betyder: 'Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?'"

Vid sjätte timmen när Jesus hängde på korset blev solen förmörkad, för solen ville inte skina på de människor som hade korsfäst Jesus. De tog piskor och slog Jesus när han hängde där, de tog spjut och stack i hans sida. Men det medförde också något gott, för just i dessa sår Jesus fick, har vi fått läkedom. I hans sår är vi helade. Du behöver inte vara sjuk, för Jesus dog för din sjukdom.

Den dag Jesus led för oss på korset, blev en bra dag för oss, men en "dålig" dag för Jesus. Men under allt detta lidande såg Jesus upp mot himmelen. Det som sårade Jesus var att Gud hade övergivit honom. Gud hade egentligen ingen orsak att överge Jesus, för han var ju utan synd.

Det står i bibeltexten att Jesus ropade med hög röst: "Min Gud!" Det var inte vil-

ken Gud som helst, utan *min* Gud. Det smärtar verkligen att bli övergiven av den man tillhör. "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" "Eli, eli, lema sabaktani?"

"Gud, varför låter du mig genomgå detta? Ser du inte att jag har problem? Ser du inte att dessa människor håller på att döda mig, därför att jag talar om för dem deras synder? Varför, varför, varför, har du övergivit mig?"

Guds långa arm

I Jesaja 59:1-2 står det: "Se, Herrens arm är icke för kort, så att han ej kan frälsa, och hans öra är icke tillslutet, så att han ej kan höra. Nej, det är edra missgärningar som skilja eder och eder Gud från varandra, och edra synder dölja hans ansikte för eder, så att han icke hör eder." Det är orsaken till att Gud överger oss.

Det står här om Guds arm. I bibeln är det en symbol för Guds kraft. Det står att Herrens arm är inte för kort så att han ej kan frälsa. Herrens arm är *lång*, så att han

kan frälsa dig idag.

Jag vet inte hur långt du är från Gud, men jag vill att du ska känna hur Guds långa arm rör dig. Då skall du få se en förändring i ditt liv. Om han får röra vid dig, får du känna hur du blir hel och får evigt liv. Herrens arm är så mäktig.

Vi ska också läsa i 1 Petri brev 3:18: "Min Gud, varför har du övergivit mig?", delade sig förlåten i templet, uppifrån och ända ner. Detta händer för att vi skulle få ingång till Gud. Förut hade vi inte haft den rätten att nalkas Gud. Men på grund av Jesu död på korset, fick vi rätten att gå inför Guds ansikte.

Se på Guds Lamm

Just du har fått rätten att säga till Gud vad du vill! Du kan berätta för honom om dina problem, vad du går igenom, och han skall inte dölja sitt ansikte för dig. Han övergav Jesus Kristus, men det var bara för att han skulle föra just dig till Gud.

Gud lät Jesus lida på korset. Men det betydde inte att

Jesus inte kunde hjälpa. Han kunde ju skickat änglar som skulle förstöra dessa små människor som dödade Jesus. Men Gud hade ett syfte med att inte hjälpa Jesus när han hängde där på korset. Det var för att frälsa, rädda dig och mig. Blodets kraft gäller än idag och jag vill att du ska se på det. Ta bort dina ögon från världen och se på Frälsaren Jesus Kristus!

På samma sätt som Moses upphöjde ormen i öknen, ska också Människosonen bli upphöjd. Om du bara ser på honom ska du bli frälst! Se på Guds Lamm som borttager världens synd.

Bibeln säger att vi var som får utan herde. Djävulen kunde gjort vad som helst med oss. Men i sin stora barmhärtighet, sände Gud den store och gode Herden som är större än alla andra. "Ty, så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv." (Joh. 3:16)

forts sid 24

Leif Johansson rapporterar från påskhelgen

Så var vi då samlade. Vi kom från olika platser runt om i Sverige. Vi strålade samman på Bällstalundsskolan i Stockholm, som har varit Maranataförsamlingens hemvist de senaste åren.

Det har ju blivit något av en tradition bland Maranatafolket att samlas där under påskhelgen. De flesta av oss kom nog med en undran i våra hjärtan; hur skall det bli? Får vi vara kvar här, eller skall Stockholm's kommun svika alla löften och avtal som ingåtts? Maranataförsamlingen som lojalt flyttade ut från Gamla Bro när en sanering i kvarteret skulle ske.

Församlingen har levt under stor press och med bundna händer sedan dess. En uppmaning till oss alla: Bed och fasta! Ropa till himmelens Gud, ty därifrån skall vår hjälp komma. Jag tror inte att vi kan förhandla eller demonstrera oss till

rättvisa. Guds församling kan inte vänta någon rättvisa i en orättfärdig värld. Men Gud kan styra konungars hjärtan som vattenbäckar. Halleluja! Guds Ord har löften med sig, om vi ber Gud om hjälp så skall han svara.

Lyhörd för Anden

Nu åter till påskhelgen. Själv kom jag med min familj dit på långfredagen, och vi fick verkligen uppleva att himlen var intresserad av vår samvaro. Den helige Ande var mäktigt uppenbar.

Gunno Andersson som talade i kvällens väckelsemöte, var lyhörd för Andens ledning och lotsade oss upp på höjderna, så vi skådade in i Löfteslandet. Det blev högljudd lovsång och lovprisning till den Jesus som friköpt oss på Golgata. Vi hör ibland att man inte skall leva på känslor, men visst

måste vi också i känslan få uppleva att Jesus är underbar. Pris ske Gud!

Märta Berg-Strömmare talade ett möte om när Johannes på Patmos fick se Jesus som gick ibland ljusstakarna. Genom Andens smörjelse målade hon upp denna vandring och hur Johannes såg Jesus. Johannes ord räcker inte till när han skall beskriva denne Jesus. Därför säger han att Jesus såg ut "såsom"... och så nämner han "vit ull, eldslågor, glödande malm, brus av stora vatten" och "solen när den skiner i sin fulla kraft". Och hur Jesus sedan lägger sin hand på Johannes huvud och säger "Frukta icke — Jag är den förste och den siste, jag var död, men se jag lever och har nycklarna till döden och dödsriket."

Det blev så välsignat levande och Jesus uppfyllde hela rummet där vi var, och vi tackade storligen Gud för

nåden och barnskapet. Tänk att vi genom Jesu försoning befunnits värdiga att kallas "Guds barn, vilket vi också är".

Ja, så fortsatte det. Möte efter möte upplevde vi Guds närhet.

Gåvor till församlingen

Per Arne Imsen predikade en förmiddag, under stor smörjelse, om Isak och Rebecca. Hur tjänaren for iväg för att hämta hem en brud åt sin herre. Tjänaren är en bild på den helige Ande, och de gåvor som han ger till bruden är de andliga nådegåvorna som församlingen fått och som skall göra bruden härlig och skön för brudgummen.

Ja, det var i sanning en underbar högtid vi upplevde tillsammans. Under hela helgen ljöd en enkel sång i mitt hjärta. Vi sjöng den i Norge under sportlovsveckan.

*På Golgata sto det ett kors
Jesus døde på korset.*

forts sid 29

Slumrande skuldkänslor

Ferdinand Wyller

Vad kan förklara det svenska folkets djupa indignation och moraliska harm över den norska salfångsten på Grönland? Vilka sinnets

strängar är det som berörs när man ser små sälungar hackas ihjäl och det röda blodet rinner varmt ut på snön, när modern skriker då

dess barn blir dräpt? Dessa intryck som får känslorna till att vibrera så våldsamt står som klara och starka symboler. Rött blod på vit snö = oskuld. Barn = hjälplöshet, behöver beskydd. Stora, vackra ögon = en levande själ. Stor man med hacka = tyrannen, barnamördaren. Sälmor med barn = moderskärleken.

Starka moraliska symboler väcker en slumrande skuldkänsla i en nation som aldrig någonsin kan klara av att skaka av sig samvetskänslan. Dina egna barn blir dräpta i moderlivet. Vetenskapliga betryggande metoder, sterila rum, smärtfrihet, klarar inte längre med hjälp av det lantinska namnet "abort" att dölja detta faktum för samvetet.

Inga stora, vackra ögon. Rent och blodfritt. Inget skrik. Ingen stor farlig man med hacka. Bara trevliga läkare och leende sjuksköterskor i vita kläder. Nationens godkännande har intill nu gett dödandet dess morali-

ska alibi.

En nation blir i ett nu konfronterad med den etiska verkligheten. Skuldkänslan väcks, och i ett vanvettigt raseri projiceras modersskriket på ... salfångst på Grönland.

Då en person demonstrerade med blod för att visualisera fosterdräpets verklighet, blev det mött med avsky. Då en annan person demonstrerade med blod för att visualisera salfångstens verklighet, är det acceptabelt. Inte bara acceptabelt, men livsnödvändigt. Vilken nation kan existera med visshet om skuld till tusentals barnamord? Denna gång är det svenskarna som fick chansen att befästa sin "moraliska integritet". En annan gång är det vi. Avskyn över salfångsten är en i raden av sentimentala överreaktioner. Vi behöver dessa reaktioner för att kunna dölja våra olika förbrytelser mot de svagaste bland oss. Vi behöver salfångst.

Anette, nu 20 år, som under många år bott tillsammans med sina föräldrar och syskon i en storfamilj, kom i andlig kris under en period med svårigheter och problem.

Hon beslöt då att bryta upp och skaffa sig en egen lägenhet och kanske en annan identitet också. Hon ville komma bort ifrån allsammans och få distans till allt, och "testa" livet utanför, träffa andra kompisar och roa sig. Hon började "plugga" igen och så småningom tog hon jobb. Men hur blev det?

Så här säger hon själv om den tiden:

— Det är inte så roligt att sitta i en lägenhet i sta'n heller. Det är pest och pina. Man blir isolerad och uttråkad av allting, och så vet man att man aldrig kan komma ifrån det som varit. Det finns inget utanför frälsningen, det vet man ju ändå. Det är kul och skönt ett tag och man tänker inte så mycket, men till slut blir det också trist och det finns ingen ersättning i alla fall.

Det hände tydligen något som gjorde att du vände om?

— Ja, jag tänkte igenom allt igen och kom fram till att jag aldrig kan döma någon annan. Alla får stå till svars för det de gjort — jag med. Jag är inte mindre syndig än någon annan. Gärningarna är olika, men alla har syndat och man kan inte döma andra, man måste se på sig själv. Då kan man komma tillbaka och börja om.

Det är ca två år sen nu. Vad hände sen?

— Jag pluggade färdigt och jobbade en tid och tog körkort. I mars förra året flyttade jag tillbaka hit för att kunna hålla kontakten med församlingen.

Går man ensam är det väldigt lätt att komma ut igen, för det drar någonting otroligt. Även om man bor här är det frestande att åka till stan och träffa andra kompisar. Så jag tror att det är viktigt med gemenskapen för att hålla fast. Även om man sliter mycket på varann och det kan bli jobbigt att bo så här också. Man får se alla sidor hos varandra och det är

Anette Hellström, Örebro:

— Man måste söka SANNINGEN

Det är lättare att leva utan Gud, om man lever ytligt och inte tänker så mycket. Vill du leva så, skall du inte bli frälst — för det är en kamp.

Men jag väljer hellre att bevaras frälst än att gå förlorad. Jag strävar efter att komma till himlen.

bra det med, så det inte blir en söndagsgemenskap med ett påklistrat leende — alltid vänliga. Nu känner vi varandra så väl så vi behöver inte vara konstlade.

Vad skall man göra för att bli bevarad då?

— Man skall ha en bra kontakt med Gud, ett eget böne-

liv och så måste man veta var man själv står.

Är det nödvändigt att ta ställning? Att välja?

— Ja, det är det. Man kan inte hålla på och hoppa omkring, inte vara ute och festa en kväll och nästa kväll gå på bönemöte för att få förlåtelse, ungefär. Det

håller aldrig. Man måste söka sanningen, det är det viktiga. Det står att man skall söka Guds rike först, så skall allt det andra tillfalla oss. Jesus vet säkert vad vi behöver. Men det är kämpigt många gånger.

Det är på ett sätt lättare att leva utan Gud om man lever ytligt och inte tänker så mycket. Vill man leva lätt skall man inte bli frälst, för det är en kamp. Men jag väljer hellre att bevaras frälst än att gå förlorad. Jag strävar efter att komma till himlen.

Man söker alltid efter någonting och man söker i precis allt, när man inte är frälst. Man hittar kanske en kortvarig lycka, men aldrig något som består, som man får ut något verkligt av, för Gudsbehov finns hos alla.

Sedan måste man veta vad man har valt, så man kan välja bort annat, som inte är bra. Det kostar alltid något, för man kan aldrig fortsätta leva som förut. Visst kan man falla, men det finns alltid en väg tillbaka.

Tycker du ändå att det är värt kampen och striden?

— Ja, det är det. Och man har ett stort ansvar för andra, när man har blivit frälst. Jag önskar att jag kunde gå ut och vittna mera. För det här är ändå det bästa!

*Sargad, eländig,
förtvivlad jag var
Dödsdömd och plågad av
synden jag bar.
Allt hopp var ute
Då såg jag Guds lamm
Han som på Golgata
tog all min skam.*

*Kör:
Gränslösa frälsning,
nåd blev oss given
Jesus mig kallat vid namn.
Det är en gåta,
underbar gåta,
Han är min trygga hamn.*

**BIRGITTA
JOHANSSON
intervjuar
ANETTE
HELLSTRÖM**

BYGGLOVSKUPP...

forts fr sid 5

publiken själv hade tecknat och förfasade sig över. Aversionerna steg i takt med att Maranataförsamlingens medlemmar beskrevs såsom en samling kuppmaakare, och den verksamhet som de bäst höll på att etablera i den ärorika Bällstalundsskolan såsom ett suspekt fenomen i tiden.

Bällstalundsskolan förtjänade förvisso ett bättre öde än att bli ett tillhåll för veritabla kidnappare med asociala livsmönster. Alla ansvarsmedvetna föräldrar i området manades därför till kraftiga opinionsyttringar mot att Maranataförsamlingen skulle få ett verksamhetscenter på platsen. Ingen ansvarsmedveten förälder ville väl riskera att barnen blev bortrövade eller förvandlade till fanatiska maranatafreak. Det var på den nivån, och med ungefär denna mer än torftiga argumentation, kampen mot den spöklike presumtive fastighetsköparen i grannskapet, initierades.

Det är bara att konstatera att andra minoritetsgrupper tragiskt nog rönt samma diskriminerande behandling.

Men sådana sanktioner blir ju outhärdliga då de, såsom i detta fall, initieras och vidareutvecklas av det statsbärande partiet med dess cynismer och enorma resurser.

EN LAKONISK PÅMINNELSE om att det redan fanns en storfamilj i grannskapet med omkring 20-talet maranatavänner sedan ett decennium, återkallade den förvirrade mötespubliken till några sekunders reflektioner. Det var tydligt att de olustiga överreaktionerna framprovocerats av en våldoserad lögnpropaganda, där många värdeladdade fördomar blev sprängstoff för en improviserad sanslös folktribunal.

Det skall verkligen poängteras, att det var i denna hatmiljö kampanjen mot Maranataförsamlingen hämtade motiv och kraft till att diskriminera och bestraffa en grupp kristna, som ingen av aktörerna egentligen kände eller visste någonting om.

De stillsamma och fromma människor, som blev måltavla för dessa politiska aggressioner, hade i verkligheten utan förargelse för någon bott och verkat i området i omkring tio år. Deras anonymitet var rekommendation nog om deras oförvitlighet.

KOPIÖSA KONFRONTATIONER av denna beskaffenhet är alltid oerhört deprimerande för de underlägsna medborgare, som drabbas av förnedringen och förtrycket.

Men etter värre än alla sådana turbulenser var trots allt upptäckten av den klåfingriga hantering, som församlingens ansökningar om bl a bygglov, utsatts för.

Tyvärr tog det allt för lång tid att komma underfund med jargongen och förstå, att en och annan yrkesdeformerad tjänsteman och politiker i nyckelpositioner med tuffa Ebbe Carlsson fasoner, kan gripa in i rutiner och beslutsprocesser, och så helt egenmäktigt växla in vissa ärenden på stickspår för administrativ manipulering med partipolitiska syften.

För oss amatörer tarvade det ett mödosamt och enerverande detektivarbete att genomskåda det ojunga maktsspelet.

I MARS 1987 FICK byggnadskontoret en förfrågan om förhandsbesked för ändrad användning av samt viss tillfällig nybyggnation på fastigheten Bällsta 1:26. Ärendet utreddes, så långt det går att utläsa av ett upphittat koncept, rutinmässigt för slutbehandling i byggnadsnämnden. Den processen tog omkring tre veckor i anspråk. De båda remissinstanserna, fastighetskontoret och gatukontoret, hade inget att erinra mot att två envåningspaviljonger och en grillkiosk skulle få resas på skoltomten för en femårsperiod. Men trots avslutad beredning blev ärendet aldrig expedierat till byggnadsnämnden.

Vart tog akten vägen?

Vem bär det verkliga ansvaret för att denna förfrågan, adresserad till en kommunal nämnd för beslut, aldrig nådde fram till rätt forum?

Varför undandrogs just detta ärende från prövning i byggnadsnämnden i Tekniska nämndhuset i huvudstaden?

Var det möjligen därför, att det fanns all anledning att förvänta majoritet för ett bifall till ansökan? Tillstyrkta förhandsbesked är nämligen bindande i två år. Opinionsläget i byggnadsnämnden talade för ett socialistiskt nederlag i styrkedemonstrationen om församlingens ansökan. En risk socialisterna befara och handgripligt eliminerade med den komprometterande metod, som ändamålet fick helga.

KOPPLINGEN TILL DEN socialistiska generalmönstringen mot Maranataförsamlingens förvärv av Bällstalundsskolan, är förvisso inte långsökt. Två år efter det, att ärendet försvann från dagordningen, kan konstateras, att det fixades genom ett till synes helt rättsvidrigt ingrepp i behandlingsrutinen. Påståendet är mer än en gissning eller

SBK

PBI Västerort

Lennart Klaesson

tel. 785 72 95

Tjänsteutlåtande

1987-03-30

Dnr. 87-224-60

Till byggnadsnämnden

Bällsta 1:26, Bällstalundsskolan, Bällstav. 100, Bällsta
Förhandsförfrågan om ändrad användning av skolbyggnad till församlingsverksamhet samt tillfällig uppställning av 2 st. envåningspaviljonger (vandrarhem) och en grillkiosk.

Sökande: Maranata församlingen i Stockholm

Remissvar: Fastighetskontoret och gatukontoret har inget att erinra mot förslaget.

Förslag till beslut: Med hänvisning till ovanstående föreslås att byggnadsnämnden tillstyrker förhandsförfrågan.

Lennart Klaesson

Delar av det famösa koncept om förhandsbesked som färdigbereddes till ett tjänsteutlåtande men ännu inte expedierats till byggnadsnämnden. En handläggare svarade vid förfrågan helt spontant att "det stoppades".

BÄLLSTALUNDSSKOLAN har fått högt symbolvärde för det vråkningshotade maranatafolket.

en konspirationsteori!

En utomstående person hittade nämligen, närmast av en tillfällighet, det genomarbetade koncept, vilket ännu inte blivit något förslag för beslut i byggnadsnämnden.

Upptäckten av det skissade tjänsteutlåtandet var mycket impopulär. Den nuvarande handläggarens spontana verbala och handgripliga protester väckte omedelbara misstankar om besvärande inslag i beslutsprocessen. Hon försökte med all kraft rycka det handskrivna och undertecknade dokumentet ur den förbryllade upphittarens händer.

Tjänstemannen hävdade högt och med förtret att konceptet var helt ointressant och värdelöst och angick inte på något sätt sökanden. Det skulle för länge sedan ha tagits bort från akten. Det var ett misstag, att det hamnat i dossiern med bygglovshandlingarna för den tillfälliga nybyggnationen på Bällstalundsskolan. Trots att det med avseende på identitet var relaterat till just det förhandsbesked församlingen under lång tid väntat svar på. Inaktuellt och inofficiellt skulle det utan dröjsmål förpassas till papperskorgen, där det enligt handläggaren borde ha hamnat långt tidigare.

Den energiske handläggaren lyckades emellertid inte med sitt tilltag, ty upphittaren hade starka nypor och stod på sig. Den överraskande konfrontationen slutade med att den upprörda tjänstemannen tappade greppet om den tillskrivna handling, som

ingen skulle få se eller röra.

En tredje person som blev åsyna vittne till kontroversen i kontorskorridoren fann sammanstötningen besynnerlig och oroväckande. Det bisarra påhoppet indikerade att terrängen var avbländad för ljusskygga fakta och fenomen.

Den arkitekt som signerat det upphittade konceptet är numera — efter septembervalet 1988 — politisk sekreterare hos det kommunistiska kulturborgarrådet i Stockholms stadshus. Han vill absolut inte höra talas om ärendet. Hans enda bidrag till att bringa klarhet i fallet är att bekräfta partiets helt avvisande grundinställning till Maranataförsamlingen, uttalat i en utfästelse om "en spark i baken". Kommentaren har sina intressanta aspekter och poänger som en logisk förlängning av den dubiösa manövern med församlingens förhandsbesked för bygglov.

MARANATAFÖRSAMLINGEN fann det livsviktigt att förbereda evakueringen från Gamla Bro så, att avflyttningen kunde genomföras utan ekonomisk kollaps. Konstruktiva förslag emanerande från positiva erfarenheter från tiden på f d Teologiska Institutet vid Johannelund i Traneberg, ansågs utan några större svårigheter kunna överföras till Bällstalundsskolan med dess rymliga skoltomt.

Om församlingens förfrågan gällande förhandsbesked för bygglov fått normal handläggning och utan ovid-

kommande inblandning rutinmässigt nått fram till byggnadsnämnden i rimlig tid, hade det första etappmålet i församlingens evakueringskalkyl uppnåtts, inom den av parterna beräknade tidsramen.

Hotellrörelsen, den ideellt fungerande kommunitetens skapelse och förvärvskälla, hade därmed givit de ekonomiska resurser en eventuell förhyrning av Bällstalundsskolan skulle kräva samt möjliggjort ombyggnationen av fastighetens huvudbyggnad med ytterligare ett antal hotellrum, vilket var det andra etappmålet. På så sätt hade församlingens verksamhet utan oöverkomliga svårigheter normaliserats efter en i och för sig mycket påfrestande evakuering.

De mer långsiktiga prognoserna för församlingens ekonomi var mycket gynnsamma trots den relativt långa innovationstiden, beräknad till omkring tre år.

Men hotellprovisoriet torpederades medvetet och hänsynslöst genom ett socialistiskt sabotage, som krossade församlingens ansträngningar att i görligaste mån bevara förvärvskällorna från Gamla Bro intakta. Det är denna raffinerade förföljelse socialisterna håller på att kröna med den frampiskade vräkning fastighetsnämnden inom kort ska besluta om.

Fyrtio dagar innan en eventuell av-
forts sid 26

ROCKEN...

forts fr sid 3

Ni tror väl att jag är tokig, men hela rummet blev iskallt, som i Findus fryshus. Så jag rev sönder bandet och drog därifrån. Det var fruktansvärt! Jag kan berätta att Aleister Crowley hade ett stort slott vid Loch Ness i Skottland, som är ett ockult ställe sedan 1600-talet. Där samlas många musiker och mediterar för att få sin inspiration. Det ägs numera av Jimmy Page, gitarristen i Led Zeppelin.

Anette, du har också lyssnat på rockmusik. Har du någonting att berätta?

Anette: När man lyssnar på rockmusiken, så är första känslan som att vara i himlen. Det är jätteskönt och underbart, för musiken är jättebra. Men senare känns den vidrig — den luras. I rocktidningen, Okej, säger många rockmusiker att de är djävulsdyrkare och "vi är gudar och ni ska tillbedja oss" osv.

Per-Arne: Om ni som är lite äldre skulle läsa dessa tidningar, skulle ni bli chockade över hur frispråkigt de talar om sin djävulsdyrkan och sina perversiteter och serverar detta för ungdomarna.

Jag har fått ta del av några forskningsresultat om "backwards-masking". Man har undersökt ungdomar som spelat denna musik och man har forskat i fenomen som handlar om det undermedvetna. Det visar sig att baklänges-budskapen

kommer först till hjärnan. Där tas de emot som en signal för bearbetning i den vänstra hjärnhalvan, där vi har den logiska biten. Där kan det inte tas upp som något begripligt. Men sedan går det vidare till den högra hjärnhalvan, där den skapande delen finns. Budskapen vänds rätt i det undermedvetna. Observera, att där finns inte längre några spärar som kan sortera ut, vilket den vänstra hjärnhalvan kan, utan där går det rakt in i sinnet.

D en här tekniken är verkligen uträknad av de krafter som ligger bakom musiken. Ett bra exempel: Barnen som lär sig skriva, gör det ibland från höger till vänster. De skriver också nerifrån och upp. Små barn har inte den koordineringsförmåga man senare utvecklar, när man lär sig hur man ska skriva. Samma sak är det med den här musiken, att överföra budskapet till det undermedvetna. Sådan manipulering är förbjuden att använda inom radio och TV. Men det finns inget som förbjuder dess användning på diskotek, videokassetter och i andra audiovisuella medier. Rockmusiken använder sig alltså av en mycket sofistikerad teknik för att pervertera ungdomar.

Man har gjort ett experiment med några personer. De fick titta på en film, och under filmens gång sattes en siffra in så snabbt att det aldrig kunde uppfattas av den medvetna delen av hjärnan. Men under hypnos kun-

Vi har väl läst i tidningarna under det senaste året, om en finsk kille som heter Juha Valjakkala. Han hade sina idoler och ritade av sig själv precis som den otäcka figuren på framsidan av ett skivfodral, hållande i en yxa. Det var för övrigt gruppen Iron Maiden, där man hade Eddie "The killer" (Mördaren), på framsidan. Skivans tema är "berömda mördare". Den hade han spelat om och om igen och låtit gå in i sitt sinne. Sedan åkte han till Åmsele och sköt tre människor.

de dessa människor tala om vilket nummer det var.

Det finns mycket som sker i det undermedvetna, som vi inte har kontroll över. Och detta utnyttjar man. Du som lyssnar på rockmusik, du är utnyttjad av krafter som vill komma åt ditt undermedvetna!

Jimmi Hendrix, en rockstjärna som alla talade om på sextioalet, kvävdes till döds genom en överdos narkotika. Han sa att "atmosfären skapas genom musik, för musiken är i sig själv en andlig maktfaktor. Du kan hypnotisera människor med musik och när du har fått dem till deras svagaste punkt, kan du i deras under-

medvetna inpränta allt det, som du helst av allt vill ha sagt." Det var väl ganska klart uttalat av en rockmusiker? Vi såg redan i slutet av 60-talet hur beräknande det var, och utvecklingen har gått framåt med en fruktansvärd fart sedan dess.

Satanistkyrkorna, som har satsat sina pengar, vill se utdelning i människoliv. Inom satanskyrkan finns också de starkaste supportrarna till den homosexuella rörelsen. Det är en av orsakerna till varför den rörelsen gått fram med sådan kraft.

I England försvinner 4 000 barn varje år. I USA är det många fler. Det är t o m så

GUDS ORD STÅR...

forts fr sid 18

tror, han är redan dömd, eftersom han icke tror på Guds enfödde Sons namn." (Joh. 3:14-18)

Vi behöver svavelpredikanter, som drar upp riktlinjer om himmel och helvete, synd, rättfärdighet och dom. Och vi skall få se syndare vid korset, millioner där stå, men plats finns ändå!

"Gå in genom den trånga porten. Ty VID och BRED är

den väg som leder till FÖRDÄRVET. Och många äro de som gå fram på den. Och den port är TRÅNG och den väg är SMAL som leder till Livet. Och FÅ äro de som finna den." (Joh. 3:14-18)

"Jesus sade: 'Jag är vägen, sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utan genom mig.'" (Joh. 14 :6) Namnet Jesus är vårt S O S till frälsning! I Uppenbarelseboken 22:19 varnas det för att inte taga bort något, som står skrivet i denna profetians bok. Då skall Gud taga ifrån honom hans del i livets

träd och hans del i den Heli-ga staden. Han som betygar detta säger: Ja, jag kommer snart! Kom Herre Jesus!

RÄTTIGHET...

forts fr sid 19

Är du trött på livet? Jag vill säga dig att Jesus dog för dig! Det finns ingen orsak för dig att klaga över något, att du känner dig ensam eller övergiven. Nej, gå till Jesus! Han finns där för din skull! Han har gett dig tillfälle att just idag bli

frälst, bli räddad, och få en ny syn på Jesus.

Jag vet inte vad du har gått igenom, men du har inte gått igenom så mycket som Jesus Kristus vår Herre. Han led för dig!

Du behöver inte förgås, du behöver inte dö i synd. Det finns ingen anledning för dig att känna ensamhet och övergivenhet. Du behöver inte bära på några problem — för det finns EVIGT LIV i JESUS KRISTUS. Han dog för DIG! Han är nära dig idag, om du tillåter honom vara det. Amen.

att man kidnappar flickor och gör dem gravida. Sedan aborterar man fostren i fjärde månaden, lägger dem i frysskåp och tar fram dem vid offermåltider. Då måste flickorna också vara med och äta av sitt eget foster. Detta är rockstjärnorna involverade i.

Ozzy Osbourne, som var i Sverige i slutet av mars i år, har bl a en låt som han kallar för "små dockor". Texten lyder: "Du vrider dig och skriker och smärtan tar aldrig slut. Han visar dig ingen nåd. Din bild är i hans händer, det är ingen idé att du försöker fly från hans förbannelse. Nålarna sticker hål på huden på små dockor. Plågad och brinnande föder du ett helvete och lever en mardröm. Det är synd att du ber att få dö, men han har inte bråttom. Nålarna sticker hål på huden på små dockor. Ingenstans att ta vägen — ditt öde är i hans händer. Din tid har kommit — du ska leva under hans befäl. Jag varnar dig — det värsta väntar ännu. Mördaren som — förblir en gåta... Den lilla dockan är du, yeah!"

"Kära barn, tagen eder till vara för avgudarna", står det i bibeln. I svenska översättningen har de skilt mellan avgudar och idoler, men i grundspråket är det exakt samma sak. Redan på det planet, när det handlar om tillbedjan av idoler, ska vi ta oss tillvara. Men när de har gått så långt, att de to m förkroppsligar och inkarnerar denna sataniska kraft uppenbart, är det helt klart vad som är en kristens plikt.

Rockgrupperna vill genom sina namn tala om vad de är. Namnet på en grupp t ex som heter KISS, är en förkortning av "Knights in the Service of Satan" (Riddare i satans tjänst). Så har vi en annan grupp; WASP. "We Are Sexual Perverts" (Vi är sexuellt perversa). En tredje grupp heter "AC/DC" "AntiChrist Devil's Children" (Antikrist djävulens barn). Alice Cooper, som han numera heter, tog det namnet efter en häxa som levde på 1600-talet. Det var under en spiritistisk seans som bokstäverna kom fram genom ett medium.

Gruppen KISS har en låt som lyder: "Jag fostrades av en demon, utbildades för att härska som en sådan. Jag var ödemarkens herre. En av våra dagars man av stål, jag samlar mörker för att behaga mig och jag befäller dig att falla på knä inför åskguden, rock'n rollguden".

I AC/DC:s låt "Helvetets klockor" lyder texten: "Jag är den rullande åskan, det hållande regnet. Jag kommer som en orkan. Mina ljungeldar blixtrar i skyn! Du är bara ung, men du ska dö! Jag tar inga fångar, skonar inga liv. Ingen gör motstånd! Jag har mina klockor och jag ska ta dig till helvetet. Jag ska ta dig! Satan ska ta dig! Helvetets klockor, ja, helvetets klockor!" En annan låt heter: "Jag dödar barn". "Gud sa åt mig att flå dig levande. Jag dödar barn, jag älskar att se dem dö. Jag dödar barn och får deras mammor att gråta. Krossar dem under min bil,

jag vill höra dem skrika. Ge dem förgiftat snask och förstöra deras Halloween!" Det är så ruskigt och ruggigt bara att se fodralen på LP-skivorna. Det finns ingenting normalt. Allt går ut på en enda sak, att förstöra sinna och göra dem abnorma, onormala.

En inspelning från en svart mässa har man gett namnet "Destroy minds and reap souls" (Förstör sinnen och skörda själar). Witchcraft Cohen (Häxkraft Cohen) heter gruppen. Vad det handlar om kan väl knappast uttalas klarare. Det är bara på skoj, säger man, och så leker man med krafterna tills man är helt intagen av dem.

Nu över låter jag till dig att skaffa bort detta illa kvickt! Bränn upp det, bryt sönder det, så det kommer bort. Ha det inte ens i närheten av dig. Nu har du iallafall blivit varnad, du får själv handla. Det handlar om vad man ger sin tillbedjan till. Är det Jesus som är din Herre? Är det honom du tillbeder? Det går inte att tjäna två her- rar, antingen blir det Beliar eller Kristus.

Jag säger inte det här för att fördöma de yngre. Uppfatta inte det som jag sagt som någon anklagelse eller någon förebråelse. Jag säger det därför att du måste räddas för evigheten.

Jag växte upp med Beatles och var mycket tilltalad av deras musik. Jag gick i vanlig statlig skola och de här skivorna lånade man ut till varandra. Jag fick låna hem

några skivor och spelade dem i smyg, när mina föräldrar inte hörde. Det som mina jämnåriga kamrater höll på med, var spännande och intressant, det låg i tiden. Men så en kväll, när en av killarna hade fått tag i den senaste inspelningen av Beatles, blev jag väckt. Jag upplevde den oerhörda kontrasten. Jag kom direkt från ett underbart väckelsemöte och hem till grabben. Vi satte på skivan och jag kände på en gång hur det studsade emot mig och en fruktansvärd ande kom emot mig genom musiken. Från det ögonblicket var jag löst.

Många ungdomar går omkring med freestyleapparater upp till 8 timmar om dagen och hör den här musiken. Till slut är de så borta från verkligheten och inne i sin egen värld, att det inte går att få kontakt med dem. Många ungdomar har genom detta fått koncentrations- och andra psykiska problem och ungdomssjälvmorden är ett av resultaten. Måtte vi vakna upp över detta och sätta upp ett varningstecken. Det är djävulen som inspirerar det här och hans avsikt är att "stjäla, slakta och förgöra". Det är hans mission.

Men, vi har en som vi kan vända oss till och som kan lösa oss från djävulens grepp. Det är Jesus. Han har kommit för att vi ska ha liv och övernog. Kom till honom! Han är den gode Herden. Han vill ditt väl. Han vill frälsa din själ och rädda dig. Han vill inte att du ska gå förlorad, utan nå fram till målet som är himlen. Överlämna dig åt honom!

EN DAG MED...

forts fr sid 13

och behandlingen fortsatte på detta onödigt mödosamma sätt.

När vi skulle fylla i journalen visste ingen riktigt hur gammal mannen var. Vi gissade på 30 år. Då upplät den sjuke sin stämma: "Ta bort två år." Ett lättnadens skratt följde när man förstod att mannen var på väg att kvickna till. Han fick något medicinskt att dricka och kun-

de så småningom gå hem för egen maskin.

Efteråt gick vi ut i köket och gjorde iordning kvällsmat. Så var den dagen slut — inte riktigt — doktorn böjde knä vid sängen och bad innan hon gick till vila.

Strimma av hopp

Så arbetar Doris vidare med Guds hjälp. "Om jag inte kunde tro på Gud och att han hjälper, så vågade jag inte fortsätta", säger hon. Tron på Gud ger trygghet och kraft i arbetet för att

hjälpa människor.

Dominikanska Republiken är verkligen ett kontrasternas eller motsatsernas land. I den skenbara idyll man först tycker sig möta, ligger rädsla, missnöje och hat. Det är bara en tidsfråga när vanvettet bryter loss. Det behövs bara att någon tar han om och motiverar människorna för strejk och oroligheter, för att kaoset ska bli fullständigt.

I det område vi besökte är 85% av människorna analfabeter och de möjligheter som anvisats att genom kli-

niken lära sig läsa och skriva har inte utnyttjats. Inte en enda anmälan har lämnats in. Det säger något om mentaliteten och hur människorna ser på sin tillvaro. Om inte Jesus Kristus får gripa in och förvandla människorna finns det inget som helst hopp. Vi tror att många ska förstå att Gud söker dem till frälsning och att det finns en strimma av hopp, mitt i mörkret.

BYGGLOVSKUPP...

forts fr sid 23

hysning, inleder maranatafolket i detta land en riksomfattande fasta. Den kommer att ge Bällstalundsskolan symbolvärde för all framtid!!!

DE BÅDA SOCIALISTERNA, den förre handläggaren och den för ärendet speciellt intresserade nämndledamoten, borde med sin respektive sakkunskap och direktkontakt med ansökan på ett tidigt stadium, kunna kasta ljus över det skandalösa mygel beredningen och den uteblivna expedieringen väcker helt berättigade och mycket allvarliga misstankar om.

De oredigerade bandupptagningar, vilka församlingen fortfarande förfogar över från de hätska kampmötena, avslöjar en mycket tydlig tendens med avseende på principiella ställningstaganden och vidlyftiga förslag till praktisk politik, med varierande spekulationer, i ett handlingsmönster med permanentad maktfullkomlighet.

Maranata, ett tabufenomen med rättslösa existenser och lovliga villebråd utan inskränkning i jakten på högerspöken, fundamentalister och andra kontroversiella dissidenter. Drevet skapar sin speciella dramatik och tenderar att bli ett kungligt nöje för jägare och åskådare i ett sekulariserat samhälle med avhumaniserad maktapparat.

FÖR FÖRSAMLINGEN STÅR det nu helt klart, att den har varit utsatt för en mycket förslagen socialistisk kupp med oöverskådliga skador för den attackerade väckelsekristna minoritetsgruppen. Men utgången är inte helt självklar!

Den lilla församlingen tänker verkligen inte kapitulera för de mäktigas förföljelse genom att diskret dra sig tillbaka. Kampen för den kristna tron och de medborgerliga friheterna är motivation nog för det glödande rättspatos, som inte utsläcks genom hotelser och trakasserier från övermakten.

Maranataförsamlingen strävar definitivt inte efter något martyrskap, men söker utan kryperier den elementära rätt, som borde vara en självklarhet i en demokratisk rättsstat, där människovärdet är ograderat och nygammal segregation otänkbar. Det är om sådana digniteter hyresstriden nu handlar!

Det bör stå klart för dem det vederbör, att Bällstalundsskolan har för Maranataförsamlingen fått ett högt symbolvärde. Så skedde den dag då folkvalda tillät sina negativa fiktioner om maranatafolket, dess trosföreställningar och uppfostringsmetoder stressa fram ett diskriminerande avslag för en trivial fastighetstransaktion. Ett förslag till köpavtal hade ju passerat alla

förberedande beslutsnivåer med bifall. Den slutliga helt impulsstyrda omvägningen ter sig ovärdig och helt överklig. Kommunfullmäktiges beslut kändes som en förlamande kulturchock. Argumenten för avslaget är häpnadsväckande och principiellt betänkliga till den grad, att moralen och kompetensen hos dessa makthavare måste ifrågasättas.

Bällstalundsskolans vidare öde kommer att visa om det makabra beslutet var ett isolerat särfall eller om det indikerar, att gamla rovdjursliknande instinkter åter gjort sin entré på den moderna politiska arenan i rättsstaten Sveriges huvudstad.

För Maranataförsamlingen har Bällstalundsskolan genom utvecklingens egen gång blivit den borg, där kampen för tro och rätt kommer att utkämpas och svar ges på ängsliga frågor om oroväckande tendenser.

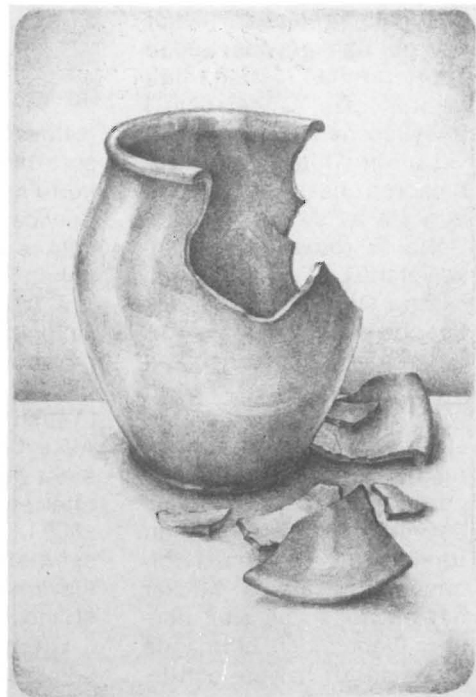
I ETT KRYPTISKT meddelande, efter bortåt två års handläggningstid, informerade byggnadskontoret, under senare delen av januari i år att markupplåtaren, fastighetskontoret, *avstyrkt* församlingens ansökan. En medföljande brasklapp poängterade, att "möjlighet finns att återkalla ansökan eller att pröva frågan i nämnd". Både före och efter den tidpunkt då meddelandet upprättades har församlingen gjort enträgna försök att få fram underlaget för det koncept, i vilket det klart och tydligt sägs, att fastighetskontoret *tillstyrkt* förhandsbesked om det bygglov, som det nu — bortåt två år senare — påstås ha *avstyrkt*. Detta senare meddelande är onekligen mycket intressant, eftersom ett förhandsbesked, som sagt, är bindande i två år.

Något remissunderlag finns dock inte att uppbringa, vare sig på byggnadskontoret eller fastighetskontoret. På byggnadskontoret hävdar handläggaren att ärendet förföll, varför remissvaren påstås ha uteblivit. Alla frågor om *varför, när och hur* det förföll har trots många upprepningar till båda förvaltningsarna hittills förblivit obesvarade. Men det upphittade konceptet som blivit en värdehandling av mått, åberopar tillstyrkta remissvar från båda remissinstanserna, fastighetskontoret och gatukontoret.

Någonstans har uppenbarligen både etiken och juridiken satts på undantag till förmån för maktpolitiken.

Maranataförsamlingen har metodiskt höjt sin mentala, moraliska och andliga beredskap för att möta det förklädda vildjuret!

Den aviserade vräkning, som nu tvingas fram efter den metodiska slakten av den ideella föreningens skapade förvärvskällor, kommer förvisso att i ord och handling möta sitt adekvata svar, utropat från taken — de förföljdas egen talartribun.

Besvarad BÖN

Mycket, som gör oss villrådiga såsom kristna, är blott svar på bön.

Vi bedja t ex om tålmod, och Gud sänder oss lidande, ty lidandet verkar tålmod. "Och icke det allenast, vi till och med berömma oss av våra lidanden, eftersom vi veta att lidandet verkar ståndaktighet, och ståndaktigheten beprövad fasthet." (Rom. 5:3)

Vi bedja om lydaktiga hjärtan, och Gud sänder lidande, ty vi lära lydnad av, det som vi lida. "Så lärde han, fastän han var 'Son', lydnad genom sitt lidande." (Hebr. 5:8)

Vi bedja om att bli osjälviska och oegennyttiga, och Gud giver oss tillfällen att oppoffra oss själva genom att tänka på andra och genom att giva våra liv för bröderna. (Fil. 2:4, Matt. 27:42, 1 Joh. 3:16).

Vi bedja om seger, och frestelser till världslighet komma över oss som en stormvind, ty "detta är den seger, som övervinner världen, vår tro." (1 Joh. 5:4)

Vi bedja om styrka och ödmjukhet, och något Satans sändebud plågar oss, tills vi ligga i stoftet och bedja om befrielse. "Och för att jag icke skall förhäva mig på grund av mina övermåttan höga uppenbarelser, har jag fått en törntagg i mitt kött, en Satans ängel, som skall slå mig i ansiktet, för att jag icke skall förhäva mig." (2 Kor. 12:7)

Vi bedja om förening med Jesus och Gud löser oss från naturliga band och låter våra bästa vänner missförstå oss och synas likgiltiga för oss och kallar oss därigenom att vandra ensamma.

Att ingå i livet

Vågar vi dra upp gränser och låta gamla råmärken stå kvar? Eller slätar vi över, i all vår välmening, så att det leder till förförelse?

Text:
BIRGITTA
JOHANSSON

Matt. 18:1-14.

Jesus säger i v. 8-9: *"Om nu din hand eller din fot är dig till förförelse, så hugg av den och kasta den ifrån dig. Det är bättre för dig att ingå i livet lytt eller halt, än att hava båda händerna eller båda fötterna i behåll och kastas i den eviga elden. Och om ditt öga är dig till förförelse, så riv ut det och kasta det ifrån dig. Det är bättre för dig att ingå i livet enögd, än att hava båda ögonen i behåll och kastas i det brinnande Gehenna."*

Hugga av och riva ut. Skilja ifrån för att inte kastas i det brinnande Gehenna — Den eviga elden.

Handen — Vad gör du?

Foten — Vart går du?

Ögat — Vad ser du?

Om det du gör, blir dig till förförelse (vilseleder dig)? Om dit du går, blir dig till förförelse? Om det du ser, blir dig till förförelse?

Hur är det? Vad gör vi? Vad ser och hör vi? Vart går vi?

Vi kanske måste pröva oss inför detta. Är det välbehagligt inför Gud det vi håller på med. Eller är det till förförelse för oss själva eller för andra.

Om något av detta hindrar vår frimodighet eller stör något i renheten, i glädjen i friden i ödmjukheten eller i

kärleken till Jesus, ja då är det oss till förförelse och vi måste skilja det ifrån oss. *"Det är bättre att ingå i livet halt eller lytt eller blind"* säger Jesus, *"än att själv gå förlorad"*.

Paulus säger i Kol 3:5

"Så döden nu edra lemmar som hör jorden till." v.12. *"Och kläden er som Guds utvalda"* Läs gärna hela kap. 3 i Kol.brevet.

Människa, vart går du?

Jesus har en gång för alla givit oss riktlinjer och dragit upp gränser inom vilka vi skall vara. Han har bestämt om oss, som är Hans utvalda brud, hur vi skall leva och förhålla oss till denna världen, för att vi en gång skall passa för Hans rike.

Att nå målet

För det är ju det kampen gäller — att nå målet — att få vara med Jesus för evigt.

Hör Jesu undervisning till sina lärjungar. Han ställer fram ett barn som exempel på att den som vill bli störst måste bli minst, och tjäna alla. Sen följer en allvarlig varning för förförelse. Matt. 18:6.

"Men den som förför en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och

han sänktes ned i havets djup."

Vad menar du Jesus? Förför en av dessa små? Förföra — vilseleda.

Hur är det syskon? Förför vi våra ungdomar genom att underlåta att ge dem hela sanningen? Är vi så rädda för att förlora dem ur våra församlingar att vi ser mellan fingrarna och tillåter både det ena och det andra för att de skall stanna kvar. Vågar vi inte dra upp gränser och låta gamla råmärken stå kvar för att vi tycker att de trots allt blir bevarade från mycket, så länge de är kvar i gemenskapen. Ja det här är svåra, mycket svåra frågor. Men tänk om vi vilseleder — förför dem i vår välmening. Vi kanske bedrar oss själva.

"Förförelse måste komma" säger Jesus. Varför? För att det skall bli uppenbart vem som består provet. Vem som når fram. Ja, men då är det ju missriktad välmening att vara snäll och släta över. *"Det är väl inte så farligt — ungdomen måste ju få roa sig — så har ungdomar i alla tider gjort"* Känner du igen dig?

Låt oss vakna! Varken de eller vi når fram om inte vi blir sanna. Det är sanningen som skall göra oss fria, sanningen — Jesus. Det som

Jesus har talat, har Han fått av Fadern och det är vårt rättesnöre. Ingen annan väg finns.

Och Jesus har ju lidit döden för oss alla. Han har gett sitt liv för oss och Han önskar att se oss alla slutfrälsta. Han har också omsorg om varje människa.

Faderns omsorg

Har du läst om fåret som kom vilse? Hur herden lämnar de övriga på berget och ger sig ut för att leta rätt på detta enda vilsekomna får. Han hade ju nittionio ändå. Det kunde väl räcka. Men, nej, Han måste om möjligt få med sig även detta får hem.

Så är Faderns omsorg och kärlek till oss så länge det finns en chans till räddning så söker och kallar Han oss.

Undra då inte på att han säger *"se till att ni inte föraktar någon av dessa små"* Föraktar så att vi vilseleder dem — förför dem.

V. 14 *"Så är det ej heller eder himmelske Faders vilja att någon av dessa små skall gå förlorad."*

→ *"Föraktad var han och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med sjukhet; han var såsom en för vilken man skyler sitt ansikte, så föraktad att vi höllo honom för intet."* (Es. 53:3)

Vi bedja om kärlek, och Gud sänder särskilda lidanden eller för oss tillsammans med obehagliga människor, som säga oss saker, vilka fresta våra nerver och sarga. *"Kärleken fördrager allting, tror, hoppas och tål allting; kärleken upphör aldrig."* (1 Kor. 13:4-8)

Ur *Brudgummens röst* 1915

KOM HEM!

Text: GERTRUD KARLSSON

Alla människor behöver komma till Jesus. Både de som tycker allt är så bra och som aldrig gör några fel och de som tycker allt har gått snett för dem. Kom, du som ännu inte vandrat så långt bort från Je-

sus, och kom du som vandrat långt bort från Honom.

Du kan få komma tillbaka till Jesus, han väntar på dig. Du kan få uppleva Liv igen, och åter få glädja dig i din Frälsare Jesus Kristus.

MÄNNISKOSON...

forts fr sid 7

själv, sin ende son och skickade honom rätt in i döden för att ge mänskligheten liv. Varför måste han gå tillväga på det sättet? Kunde det inte endast upprättats en gräns mellan det onda och det goda? Nej, det fanns en part i målet som måste tillintetgöras, en maktfaktor som måste elimineras. Det var syndens upphovsman, djävulen själv. Det var han som i sitt våld hade nycklarna till döden och dödsriket.

Till dödsriket, där han var, kunde inte Gud komma. Ty vilket gemenskap har ljus med mörker? Den helige Guden och mörkets furste kunde inte nalkas varandra. De är oförenliga som eld och vatten. Bara en människa kunde träda in genom dödsrikets portar. En människa skulle dock ha blivit kvar där, eftersom alla människor är besudlade av synden. Det fanns alltså ingen möjlighet. Men då lät Gud, i sin visdom, den ende sonen ikläda sig en människas gestalt. "Gud utser nog offret."

Därför skriver Hebréerbrevets författare: *"Då nu barnen hade blivit delaktiga av kött och blod, blev ock han på ett liknande sätt delaktig därav, för att han genom sin*

död skulle göra dens makt om intet som hade döden i sitt våld." Delaktig av människogestalt — för att vi skulle bli delaktiga av Gud!

Men det sker inte genom "hokus, pokus", utan genom en närkamp, där den ene möter den andre. Skriften säger: "den starkare har besegrat den starke". Jesus måste iklädas en människas kropp, för att få ingång till dödsriket. Därför måste också Gud stiga åt sidan, när Sonen gick den sista sträckan av lydnadens väg.

Döden kunde inte behålla honom

Man pratar så mycket nonsens om att Jesus dog, för att han var en syndare. Det är ett fruktansvärt misstag att tro det! Han dog för att han var en människa och en människa blev han för att fullgöra Faderns vilja. Han fick i sin kropp bära syndens konsekvenser, d v s han blev gjord till synd och fick lida döden.

Just därför att han inte hade gjort någon synd, inte visste av någon synd, kunde inte döden behålla honom. "Denna världens furste kommer," säger han, "i mig finnes intet som hör honom till." Därför hade han också, som den absolut ende, auktoritet att ta nycklarna när han väl mötte den starke som rådde i dödsriket.

Denna kombination, sann människa och sann Gud, gjorde det möjligt för honom att stiga rätt in i helvetet och där gå rakt fram till djävulen och med full tackning begära: "Ge mig nycklarna." Därefter predikade han i tre dagar och tre nätter för de själar som där hölls fångna. Halleluja!

Detta är en frälsning över allt förstånd! Detta är en förlösning som inte vet av några gränser eller begränsningar. Det har ingenting med teologi att göra, det är livets kraft! Samma förunderliga kraft som Gud använde sig av, den dag han sade sitt "varde ljus", och ljuset bröt fram i tillvaron.

Det är fullbordat

Är det då så underligt att bergen rämnade inför denna maktmanifestation, när Herren Jesus Kristus övertog nycklarna? Förlåten, som är en sinnebild på skilsmässan mellan Gud och människa, rämnade i sin hela utsträckning, när denne människoson utbrast: "Det är fullbordat!".

Jag kan höra denna viskning, som fortplantar sig igenom döden och dödsriket. Den når till de fångna andarna, dem som dött utan att få vad utlovat var. Den stiger likt en lovsång upp

genom rymderna, når himlarna med dess invånare, änglar, keruber och alla härlighets väsen. Andäktigt lyssnar de till denna gåta, det är försoningen, som nu är ett faktum, och som för första gången formuleras. Det är fullbordat. Guds frälsningsråd står mitt ibland oss och vi kan höra det ännu.

Rätt att kallas Guds barn

Johannes var en fånge på ön Patmos. Men där mötte han honom som har nycklarna, han som upplåter och ingen kan tillsluta, som tillsluter och ingen kan upplåta. Han är vår Frälsare, och han vill bli din personliga erfarenhet. Han vill ta hand om ditt livs nycklar, för både tiden och evigheten.

Du kanske lever i fruktan för döden? Människosonens ord till Johannes når dig: "Frukta inte, se jag är den förste och den siste." Gud har för alltid gjort upp med såväl synden som döden. Intet flammande svärd bevakar längre vägen till livets träd.

Du och jag har rätt att äta därutav, rätt att kallas Guds barn och rätt att gå in i staden genom dess portar. De står vidöppna, ty Jesus lever och seger är vunnen.

Inför skolstarten i Santo Domingo,
Västindien. Var med och stöd arbetet i
Comunidad Maranata!

Skicka din gåva till MISSIONEN

Pg 44 10 05-6

Brev till ett barn i synd och sorg!

*Du barn som mättas av oro och pinas av ångest,
var hämtar Du Din näring?*

*Öppna icke Ditt hjärta för den onda makt som
vill förstöra Ditt liv! Herren Gud skapade Dig ju så
underbart i Din moders sköte!*

*Vakna upp kära barn, Herren har bestämt att Du
ska växa upp till prydnad och härlighet i Hans rike!*

*"Ty ett beskärmande tackelse skall vila över alla
dem som söka sig till honom. Han ska skydda Dig
från dagens hetta. Han ska vara en tillflykt och ett
värn mot störtskurar och regn." Jesaja 4:5-6*

*Kära barn, sök tröst hos honom. Du är så EN-
SAM, du är så UTSATT i denna värld. Öppna Ditt
hjärta och Ditt sinne för honom, Din Gud.*

*Han har en plan för Dig. Sök skydd och vila hos
den Allsmäktige, Din skapare! SÖK KONTAKT
MED JESUS GUDS SON! Giv honom en tanke, en
bön. Se till att Du blir berörd, befruktad, besegrad
och befäst i Jesu Kristi evangelium, kärlekens och
glädjens budskap.*

Psalm 91

Varma hälsningar mamma Lisa

Jag hade inte tid

Jag stod upp tidigt en morgon
idag var det mycket jag skulle "ge".
Ja så mycket fanns det att göra
att jag inte hade tid att be.

Problemen välldes över mig
i vilken ände skulle jag börja?
Varför hjälper inte Gud? frågade jag.
Han sa: Du glömde att spörja.

Jag sökte mig in i Guds närhet
att nå fram var min enda tanke.
Gud såg mig och sa i sin kärlek:
Men barn, Du glömde att banka.

Jag vaknade tidigt nästa morgon
och tog mig tid till att "se".
Jag hade så mycket att göra
att jag "måtte" ta mig tid till att be.

Fritt översatt, Christina Imsen

PÅSKHELGEN...

forts fr sid 20

*I hagen var det en grav
Jesus låg i den graven.*

*Men korset är tomt.
Graven är tom
Jesus sto opp och han
lever.*

För dig som inte hade till-
fälle att vara med, vill jag be-
rätta att mötena spelades
in både på kassett och vid-
eo. Hör gärna av dig och be-
ställ band, så kan även du få
vara med och jubla inför le-
vande Gud, och dela på-
skens välsignelser.

Inte lära — men LIV!

**Man kan aldrig på enbart teore-
tisk väg komma till klarhet i
andliga frågor. Klarheten måste
grundas på en djup inre
upplevelse.**

Text: MARIA ERIKSSON

*"Saliga äro de renhjärtade,
ty de skall se Gud."*

Det är Jesus som talar de
orden i sin bergspredikan.
Och därmed har han velat
understryka, att det vikti-
gaste i vårt gudsförhållande
inte är läran utan livet. Han
sade inte: "Saliga äro de
renläriga" utan "renhjärta-
de". Det var hjärtat och inte
hjärnan, som det kom an på
i första taget.

Man kan vara teolog av
facket — det räcker inte på
"den dagen". Den stora frå-
gan är om de andliga verk-
ligheterna fått sådant grepp
om vår inre människa, så att
vi lever det fördolda livet
med Kristus i Gud.

Du kanske kommer ihåg
berättelsen om Nikodemus,
en fariseisk rådsherre som
sökte upp Jesus om natten.
Den mannen var djupt religi-
ös och efter allt att döma
även moraliskt oförvitlig,
men allt detta smulades
sönder under samtalet med
Jesus. Nikodemus började
litet trevande med att säga:
*"Vi veta, att du har kommit
från Gud såsom lärare".*

Men han har knappt hunnit
säga de orden, förrän Jesus
avbryter honom med sitt all-
varsmättade och rannsaka-
kande: *"Sannerligen, san-
nerligen säger jag dig: 'Om
en människa icke bliver
född på nytt, så kan hon ic-*

ke få se Guds rike'."

Det var som om Jesus re-
dan från början ville få den
lärde rådsherran att förstå,
att det gällde för honom att
komma längre än till att an-
taga en ny lära. Han måste
födas på nytt, uppleva Je-
sus i sitt innersta såsom
den, som förvandlar och
omskapar allt.

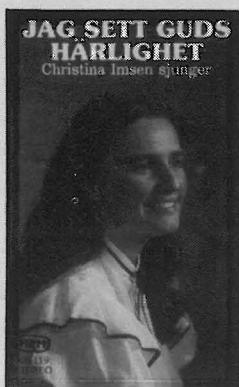
Man kan aldrig på enbart
teoretisk väg komma till
klarhet i andliga frågor. När
Petrus avger sin frimodiga
och trosvissa bekännelse:
Du är Messias, den levande
Gudens Son, svarar Jesus:
*"Salig är du Simon, Jonas
son, ty kött och blod har ej
uppenbarat detta för dig, ut-
an min Fader, som är i him-
melen."* Petrus andliga klar-
syn var inte bara en läroupp-
fattning — den grundade
sig på en djup inre upplevel-
se.

Men hur skall då den upp-
levelsen bli min? — säger
någon. På den frågan svarar
Jesus: *"Om någon vill göra
min vilja, då skall han för-
stå..."*

Sök honom på allvar av
hela ditt hjärta med odelad
håg och vilja, och det skall
inte dröja länge förrän ljuset
går upp i ditt hjärtas värld.
Då blir din kristendom inte
bara lära utan liv, inte teori,
men upplevd verklighet.

Gud välsigne Dig!

CHRISTINA IMSEN sjunger evangelium

Övriga inspelningar:

KB 117
Isak och Rebecka

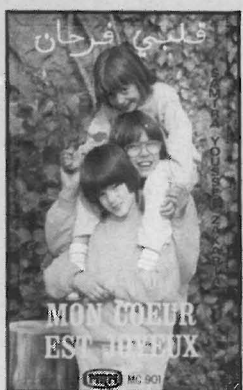
KB 114
Kristus lever

KB 110
Varför bygger du Noa
en båt

KB 106 85:-
Jesus är vägen + porto

KB 102
Pilgrimens längtan

CHRISTINA har även sjungit in på norska, engelska och spanska

**SAMIRA
YOUSSEF
ZAKARIA**
sjunger
barnsånger
på franska
och
arabiska

ULLA
CHRISTEN-
SEN

Ifrån jordlivets natt

65:- + porto

Jag beställer:

Kassetten namn: Antal:

.....

.....

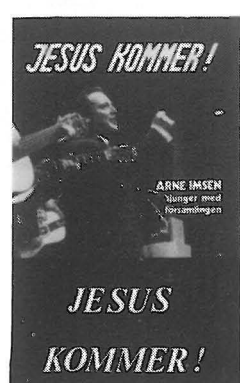
1000

MRM, Box 20134, 161 03 Bromma, 08-733 97 83, 98 28 10

30

LIVE-inspelningar ARNE IMSEN sjunger med församlingen

65:- + porto

kb 620

**MED
PERSPEKTIV
PÅ LIVET**

J.E. HAFSAHL UNDERVISER

KB 652

**HVOR
LENGE VIL
I HALTE TIL
BEGGE SIDER?**

Jan Egil Hafsaahl underviser

Bibelstudium
med
Jan Egil
Hafsaahl
KB 624

**DEL 1:
I VERDEN,
MEN IKKE
AV VERDEN**

JAN EGIL HAFSAHL undervisar

30:- + porto

Jan Egil Hafsaahl underviser

**JUDAS'
BREV**

KB. 662

**KAINS VEI
BILEAMS FORVILLELSE
KORAH'S GJENSTRIDIGHET**

Det skilte Guds

DEN KAMP

**SOM ER OSS
FORESATT....**

KB 621

TALE AV JAN E. HAFSAHL

KB 639

**ETT I
KRISTUS...**

Jan Egil Hafsaahl underviser

**GUDS
ILD**

TALE AV JAN. E. HAFSAHL

KB 658

kb 659

**Salme
133**

En sang ved festreisene

Tale av Jan Egil Hafsaahl

**RETTE
ER SATT!**

KB 627

— Kom la oss gå i rette med hverandre —

TALE AV JAN. E. HAFSAHL

**JAKOB—
et liv under
Herrens
tukt**

KB 657

TALE AV JAN. E. HAFSAHL

KB 617

**BREVET
TIL
FILAELFIA...**

Bibelstudium —
ved Jan Egil Hafsaahl

★★★

Bibelstudiekassett med
Jan Egil Hafsaahl:

Gjenreisning

Jan Egil Hafsaahl:

**MOT
STRØMMEN**

PER ARNE IMSEN undervisar

30:- + porto

**ROCKEN
VAD SPILAR DEN FÖR
ROLL
?**

Tal av
PER ARNE
IMSEN
KB 890327

ARNE IMSEN undervisar från Bibelskolan

- KB 881025 Världs- och Gudsmänniskan
- KB 881026 Ställningstagande inför EVIGHETSFRÅGAN
- KB 881027 Varen brinnande!
- KB 881028 Bli bröd för folket!
- KB 881031a Församlingsliv
- KB 881031b Församlingsordning och lärjungaskap
- KB 881101a Skicken eder icke efter denna tidsålders väsende
- KB 881101b Övre salens kristna
- KB 881102 Församlingen — ingen fritidssysselsättning
- KB 881103 Vänta inte på väckelse — VAKNA!

**KATOLSKA
KYRKAN
OCH
EKUMENIKEN**

PER ARNE IMSEN

ISRAEL

— i profetia —

PER ARNE IMSEN undervisar

KB 881203

**DET NYA
EUROPA**

— i profetia —

PER ARNE IMSEN undervisar

KB 881204

En dyrbar gåva

Text: SOLVEIG HELMNER

"Men tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om ting som man inte ser." Hebr. 11:1

Som aldrig förr i historien, präglas vår tid av förändring, omvälvning, upplösning. Det som gällde i går, gäller inte idag. Värderingar och lagar som styrt det mänskliga livet under generationer, rivs plötsligt upp och förkastas. Gränser forceras. Naturens ordning och harmoni håller med stormsteg på att bytas i kaos. Katastroflarmen avlöser varandra.

Mitt i allt detta finner du dig allt oftare stå rådlös, du fylls av ängslan inför det som sker omkring dig. Du som trodde dig säker och fri, upptäcker till din förskräckelse att du alltmer förlorar fotfästet — grunden bär inte. Ledstjärnan du haft för ditt liv visar sig vara ett irrljus. Det du hoppades på, byggde ditt liv på, visar sig vara lösan sand. Det finns inte längre något att hålla sig fast vid, i en tillvaro som vacklar.

"Men tron är en fast tillförsikt... ett hopp... en övertygelse." Hur kan då det vara möjligt? Är det inte bara en verklighetsflykt? Jo, om tron vore grundad på vad människan representerar eller kan uppnå, eller hade sitt fäste i något, här i tiden, vore det helt otänkbart.

Men tron har sin säkra förankring, sitt ursprung, sitt mål — uteslutande i vad Gud är och vad han har gjort genom sin son Jesus Kristus. Han är trons fasta klippa, dess orubbliga grund. Han som är av evighet till evighet.

TRO är inte att veta svaren på alla livsfrågor, att känna morgondagen eller stå obörd av tidens oro.

TRO är att äga en tillflykt.

TRO är övertygelsen att Gud hjälper och leder sina barn genom allt.

TRO är att lita till vad Han har sagt, förtrösta på Hans nåd och ha tillförsikt till Hans verk.

TRO är att anropa namnet Jesus, med den tilliten att Han svarar på bön.

TRO är att överlåta sitt liv, sin framtid, i starkare händer.

TRO är förvisningen att om allt vacklar, kan Guds ord aldrig svika.

TRO är vila och lydnad.

TRO är, att även inför döden, veta att hoppet aldrig kan slå fel.

TRO är möjligheten att se bortom tidens gräns, att ha sin blick riktad mot målet.

TRO är att se Guds möjligheter.

TRO är att hoppas ändå, när man ingenting ser.

TRON kan man inte köpslå om. Den ges som en dyrbar gåva.

Genom frälsningens under föds denna tro i ditt hjärta. Platsen där det kan ske är Golgata. Där invigdes vägen till Gudatronen. Där brast skiljemuren mellan Gud och människa. Där gjordes det omöjliga möjligt — där sprang livskällan fram. Där upprättades frid och försoning — där föddes hoppet.

Där kan också ditt liv få den fasta förankring det saknat, det mål det aldrig haft. Snart ska tron bytas i åskådning. Ansikte mot ansikte ska vi då få se Honom, som vi trodde på här. Amen, kom Herre Jesus!